

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ

Члан 1.

У Закону о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19, 6/20 – др. закон и 11/21 – аутентично тумачење), у члану 11. став 1. речи: „које именује Влада”, замењују се речима: „које бира Народна скупштина”.

У тачка 1) после речи: „шест чланова из реда”, додаје се реч: „истакнутих”.

Став 9. мења се и гласи:

„Влада обједињује предлог из става 8. овог члана и упућује га Народној скупштини, у року од 90 дана од дана објављивања јавних позива из става 4. овог члана.”

У ставу 10. речи: „Националном телу за акредитацију и проверу квалитета у високом образовању”, замењују се речима: „Националном телу за акредитацију и обезбеђење квалитета у високом образовању”.

У ставу 12. реч: „Влада”, замењују се речима: „Народна скупштина”.

У ставу 14. реч: „Влада”, замењују се речима: „Народна скупштина, на предлог надлежног одбора Народне скупштине.”.

Члан 2.

У члану 12. став 1. тач. 6) и 17), бришу се.

У тач. 10)–12) после речи: „утврђује стандарде” додају се речи: „и поступак”.

Ст. 2–4. бришу се.

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 2. и 3.

У досадашњем ставу 6, који постаје став 3, речи: „8)–16)”, замењују се речима: „7)–15)”.

Члан 3.

У члану 13. став 6. мења се и гласи:

„Национални савет доноси пословник о свом раду и кодекс о академском интегритету и спречавању сукоба интереса чланова Националног савета”.

Члан 4.

У члану 15. став 1. после речи: „стручни орган”, додаје се запета и речи: „жалбени орган”.

Члан 5.

У члану 16. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Управни одбор има девет чланова, које именује Народна скупштина, водећи рачуна о заступљености припадника оба пола, и то:

1) два члана из реда редовних професора универзитета, на предлог Конференције универзитета;

2) једног члана из реда професора струковних студија, на предлог Конференције академија и високих школа;

3) једног члана на предлог студентских конференција;

4) два члана, на предлог Привредне коморе Србије;

5) три члана на предлог Министарства.

Конференција универзитета, Конференција академија и високих школа, студентске конференције, Привредна комора Србије, односно Министарство објављује јавни позив за пријављивање кандидата за члана управног одбора најкасније у року од шест месеци пре истека мандата чланова управног одбора.”

После става 3. додају се нови ст. 4–8. који гласе:

„Рок за пријављивање кандидата за члана управног одбора јесте 15 дана од дана објављивања јавног позива из става 3. овог члана.

Листа пријављених кандидата за члана управног одбора ставља се на увид јавности у року од 10 дана од истека рока за пријављивање кандидата.

Примедбе и предлози у вези са пријављеним кандидатима за члана управног одбора могу се доставити у року од 15 дана од дана стављања листе пријављених кандидата на увид јавности.

У року од 30 дана од истека рока за достављање примедба и предлога из става 6. овог члана Конференција универзитета упућује предлог Влади за члана управног одбора од највише шест кандидата, Конференција академија и високих школа, од највише три кандидата, студентске конференције од највише три кандидата, Привредна комора Србије од највише шест кандидата и Министарство од највише девет кандидата.

Влада обједињује предлог из става 7. овог члана и упућује га Народној скупштини року од 90 дана од дана објављивања јавних позива из става 3. овог члана.”

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 9. и 10.

После досадашњег става 5, који постаје став 10, додаје се нови став 11, који гласи:

„Народна скупштина разрешава члана управног одбора пре истека мандата, и то:

1) на лични захтев;

2) ако не испуњава дужности члана управног одбора или својим поступцима повреди углед те дужности, а на предлог Конференције универзитета, Конференције академија и високих школа, студентске конференције, Привредне коморе Србије, односно Министарства;

3) уколико се испуни услов из става 10. овог члана.”

Досадашњи став 6. постаје став 12.

Члан 6.

У члану 17. став 1. тачка 6) после речи: „чланова Комисије за акредитацију”, додају се речи: „и Комисије за одлучивање по жалбама”.

После тачке 7) додаје се тачка 7а) која гласи:

„7а) утврђује листу рецензената”.

После става 2. додају се ст. 3–5. који гласе:

„За рецензенте из става 1. тачка 7а) овог члана могу бити изабрани наставници високошколских установа у Републици, као и наставници у одговарајућем звању са високошколских установа ван територије Републике.

Листа рецензената објављује се на званичној интернет страници Националног акредитационог тела и садржи податке о:

- 1) имену и презимену рецензента;
- 2) држави, месту и установи на којој је стекао највиши степен образовања;
- 3) тренутном наставно-научном звању и години и установи у којој је изабран у наставно-научно звање;
- 4) образовно-научном, односно образовно-уметничком пољу и области у којој је изабран у наставно-научно звање.

Рецензент не може бити лице које је изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, у органу политичке странке, на дужност органа пословођења високошколске установе, члана Националног савета, Комисије за акредитацију, Комисије за одлучивање по жалбама, односно запослено у Националном акредитационом телу.”

Члан 7.

У члану 18. став 2. после речи: „образовању” додају се речи: „и заснива радни однос на одређено време у Националном акредитационом телу.”

Члан 8.

У члану 19. тачка 3) после речи: „Националног акредитационог тела” додају се речи: „и надзире административни рад Комисије за акредитацију;”.

У тачки 7) речи: „које утврђује Национални савет”, замењују се речима: „објављене на званичној интернет страници Националног акредитационог тела.”

Члан 9.

У члану 20. став 3. мења се и гласи:

„Комисија за акредитацију има 19 чланова, од којих је 17 чланова из реда наставника високошколских установа, један из реда студената и један из реда привредника. Од 17 чланова из реда наставника високошколских установа један је наставник теолошког факултета који припада традиционалној цркви и верској заједници.”

У ставу 4. речи: „на предлог Националног савета”, замењују се речима: „на основу јавног позива”.

Члан 10.

У члану 21. став 2. тачка 3) речи: „а са листе коју утврђује Национални савет”, замењују се речима: „а са листе објављене на званичној интернет страници Националног акредитационог тела”.

Члан 11.

После члана 21. додаје се члан 21а који гласи:

„Члан 21а**Комисија за одлучивање по жалбама**

Жалбени орган Националног акредитационог тела је Комисија за одлучивање по жалбама (у даљем тексту: Комисија за жалбе) на решења Комисије за акредитацију о одбијању захтева за акредитацију високошколске установе, односно студијског програма.

Комисија за жалбе има пет чланова из реда признатих научника и наставника високошколских и научних установа из Републике референтних за области обезбеђења квалитета и акредитације, од којих је најмање један из области правних наука.

Чланове Комисије за жалбе бира Управни одбор Националног акредитационог тела, на основу јавног позива.

Чланови Комисије за жалбе бирају се на пет година.

Члан Комисије за жалбе има право на накнаду за рад у висини коју утврђује Управни одбор Националног акредитационог тела, уз сагласност Владе.

Члан Комисије за жалбе не може бити лице изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, у орган политичке странке или на дужност органа пословођења високошколске установе, лице које је члан Националног савета, лице које је запослено у Националном акредитационом телу, као ни лице које је изабрано за члана Комисије за акредитацију.

Лице које је изабрано за члана Комисије за жалбе, а које је на листи рецензената Конференције универзитета и Конференције академија и високих школа не може обављати послове рецензента у току трајања мандата члана Комисије за жалбе.

Управни одбор Националног акредитационог тела разрешава члана Комисије за жалбе:

- 1) на лични захтев;
- 2) ако несавесно обавља послове или својим поступцима повреди углед дужности коју обавља;
- 3) ако се испуни услов из става 6. овог члана;
- 4) због повреде етичког кодекса из члана 17. став 1. тачка б) овог закона.

Комисија за жалбе бира председника из реда својих чланова.

Комисија за жалбе доноси пословник о раду.”

Члан 12.

У члану 22. став 2. после речи: „Комисија за акредитацију” додају се речи: „Националног акредитационог тела”.

У ст. 3–5. речи: „Комисија за акредитацију” замењују се речима: „Национално акредитационо тело”.

У ставу 6. реч: „Комисија” замењује се речима: „Национално акредитационо тело”.

У ставу 8. речи: „Националном савету, преко Националног акредитационог тела”, замењују се речима: „Комисији за жалбе Националног акредитационог тела”.

Члан 13.

У члану 23. ст. 8. и 9. мењају се и гласе:

„Поступак акредитације спроводи се у року од девет месеци од дана пријема уредног захтева за акредитацију.

У поступку акредитације Национално акредитационо тело:

1) издаје уверење о акредитацији високошколске установе, односно студијског програма, на основу решења Комисије за акредитацију о акредитацији високошколске установе, односно студијског програма, односно на основу решења Комисије за жалбе о акредитацији високошколске установе, односно студијског програма;

2) издаје потврду високошколској установи да је поднет уредан захтев;

3) доноси закључак којим упућује високошколску установу да допуни захтев недостајућом документацијом у року од 30 дана, а ако установа не допуни захтев у року, доноси решење о одбацивању захтева.”

Ст. 10 –20. бришу се.

Члан 14.

После члана 23. додаје се члан 23а који гласи:

„Члан 23а

Жалба на решење Комисије за акредитацију о одбијању захтева
за акредитацију

На решење Комисије за акредитацију о одбијању захтева за акредитацију високошколске установе, односно студијског програма високошколска установа може у року од 15 дана од пријема решења поднети жалбу Комисији за жалбе Националног акредитационог тела, преко Комисије за акредитацију.

Комисија за акредитацију утврђује да ли је жалба благовремена, допуштена и поднета од стране овлашћеног лица и да ли постоје разлози за удовољавање жалбеном захтеву и доношење новог решења којим се побијано решење поништава.

Комисија за акредитацију може да допуни поступак ако нађе да је то неопходно.

Ако Комисија за акредитацију не одбаци жалбу, нити удовољи жалбеном захтеву, прослеђује жалбу Комисији за жалбе у року од 15 дана од пријема жалбе.

У року од 30 дана од дана пријема жалбе на решење из става 1. овог члана, Комисија за жалбе именује жалбену подкомисију.

У жалбену подкомисију именују се три рецензента из одговарајуће области са листе рецензената коју је утврдило Национално акредитационо тело.

Жалбена подкомисија доставља Комисији за жалбе извештај и предлог одлуке о жалби поднетој на решење из става 1. овог члана у року од 30 дана од дана именовања.

Комисија за жалбе у року од 30 дана од дана достављања предлога из става 7. овог члана доноси решење којим може одбити жалбу или поништити првостепено решење и вратити га Комисији за акредитацију на поновно одлучивање.

Комисија за акредитацију је дужна да у року од 30 дана од дана пријема одлуке Комисије за жалбе о поништавању првостепеног решења и враћању на поновно одлучивање донесе решење у складу са правним схватањем комисије за жалбе.

Уколико високошколска установа уложи жалбу против решења Комисије за акредитацију из става 9. овог члана, Комисија за жалбе ће сама, у року од 30 дана од дана пријема жалбе донети решење о захтеву за акредитацију у складу са својим правним схватањем.

Решење којим се жалба одбија, односно решење којим Комисија за жалбе одлучује о захтеву за акредитацију у складу са својим правним схватањем, коначно је у управном поступку.

На питања поступања по жалби из става 1. овог члана која нису посебно уређена овим законом примењује се закон којим се уређује општи управни поступак.

Високошколска установа којој је одбијен захтев за акредитацију, има право да понови захтев за акредитацију по истеку рока од 90 дана од дана доношења решења из става 11. овог члана.

Рецензент из става 6. овог члана не може бити лице запослено на високошколској установи која је поднела жалбу, као ни лице које је учествовало у поступку доношења решења из става 1. овог члана.

Рецензенти из става 6. овог члана имају право на накнаду за рад у висини коју утврди Управни одбор, уз сагласност Владе.”

Члан 15.

У члану 31. став 1. тачка 8) брише се.

Став. 2. брише се.

Члан 16.

У члану 39. став 12. речи: „првог степена студија” замењују се речима: „првог степена академских или струковних студија”.

Члан 17.

У члану 51. став 7. после речи: „и положај” додају се речи: „органа пословођења”.

Члан 18.

У члану 74. после става 12. додају се ст. 13–16. који гласе:

„Високошколске установе које остварују академске студијске програме у области теологије једне од традиционалних цркава и верских заједница овлашћене су да општим актом пропишу као неопходан услов сагласност надлежног органа те цркве или верске заједнице за учешће у конкурсима за избор наставника и сарадника, као и сагласност надлежног органа те цркве или верске заједнице за избор у звање наставника (сагласност за службу учења).

Сагласност за службу учења надлежног органа цркве или верске заједнице за избор у звање наставника представља обавезан услов за заснивање радног односа.

Лице које има стечено звање наставника и сарадника у високошколској установи која остварује академске програме у области теологије једне од традиционалних цркава или верских заједница, губи то звање уколико надлежни орган традиционалне цркве или верске заједнице повуче сагласност дату у смислу ст. 13. и 14. овог члана, из разлога што су активности, ставови или понашање тога лица у супротности са уверењима које та црква, односно верска заједница проповеда, учењем или аутономним правом цркве, односно верске заједнице, или уколико подривају њен углед.

Поступак повлачења сагласности цркве и верске заједнице за рад наставника уређује се општим актом високошколске установе, тако да буду ближе прописани разлози за повлачење сагласности за службу учења, учешће представника управе високошколске установе у поступку и право на изјашњавање наставника о ком се одлучује.”

Члан 19.

У члану 75. после става 12. додаје се став 13. који гласи:

„Изузетно, са лицем изабраним у звање наставника које је јавни функционер или има заснован радни однос са пуним радним временом у органу јавне власти, а коме је у складу са прописима о спречавању сукоба интереса допуштено да обавља наставну делатност и научноистраживачки рад као други посао, односно делатност, односно лицем коме је поверено јавно овлашћење, орган пословођења високошколске установе из става 1. овог члана закључује уговор о допунском раду највише до једне трећине пуног радног времена, у складу са општим актом самосталне високошколске установе.”

Члан 20.

У члану 93. после става 8. додају се ст. 9. и 10. који гласе:

„Наставник коме је продужен радни однос у складу са ставом 2. овог члана не може бити биран у органе високошколске установе и њених организационих јединица.

Наставнику коме је повучена сагласност за службу учења на основу члана 74. став 15. овог закона престаје радни однос .”

Члан 21.

У члану 97. после става 6. додаје се став 7. који гласи:

„Високошколске установе које остварују академске студијске програме у области теологије једне од традиционалних цркава и верских заједница овлашћене су да општим актом пропишу, поред општих услова за упис кандидата на основне, мастер академске студије и докторате сагласност надлежног органа цркве или верске заједнице, имајући у виду особености везане за сврху и природу теолошког образовања, у складу са законом. Сагласност из овога става може повући надлежни орган традиционалне цркве или верске заједнице који је ту сагласност дао, ако су активности, ставови или понашање студента у супротности са уверењима које та црква, односно верска заједница проповеда, учењем или аутономним правом цркве, односно верске заједнице, или уколико подривају њен углед.”

Члан 22.

У члану 100. ст. 1–3. мењају се и гласе:

„Високошколска установа врши упис на студије у складу са законом, уз вредновање опште, стручне и уметничке матуре.

Високошколска установа својим општим актом утврђује који се испити са опште, стручне и уметничке матуре вреднују приликом уписа на студије и утврђује критеријуме на основу којих се обавља класификација и избор кандидата за упис на студије.

Високошколска установа сачињава ранг листу пријављених кандидата за упис на студије првог степена на основу општег успеха постигнутог у средњем образовању у четворогодишњем трајању и на матурским испитима, резултата испита за проверу посебних знања, склоности и способности и по потреби на основу успеха на националним и интернационалним такмичењима, у складу са општим актом високошколске установе.”

Члан 23.

У члану 108. ст. 1. и 4. реч: „самосталне” брише се.

Члан 24.

У члану 109. став 1. после тачке 5) додаје се тачка 5а) која гласи:

„5а) повлачења сагласности надлежног органа цркве или верске заједнице за студије на тој високошколској установи.”

Члан 25.

У члану 110. став 8. речи: „односно доктора уметности” замењују се речима: „односно уметнички назив доктора уметности”.

Члан 26.

У члану 113. став 6. после речи: „података о којима се води евиденција,” додају се речи: „посебне услове у погледу обезбеђивања интегритета и поверљивости података из евиденције високошколске установе у којој се остварују студијски програми за потребе националне безбедности”.

Члан 27.

У члану 148. став 2. бројеви: „2020/2021.” замењују се бројевима: „2021/2022.”, а бројеви: „2021/2022.” замењују се бројевима: „2022/2023.”.

У ст. 3. и 4. бројеви: „2020/2021.” замењују се бројевима: „2021/2022.”.

Члан 28.

Поступак избора чланова Националног савета и чланова Управног одбора Националног акредитационог тела, у складу са овим законом, спровешће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Поступак избора чланова Комисије за акредитацију, чланова Комисије за жалбе и директора Националног акредитационог тела, у складу са овим законом, спровешће се у року од девет месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 29.

Национални савет ће у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона донети подзаконске акте у складу са овим законом.

Национални савет и Национално акредитационо тело усагласиће своје опште акте у складу са овим законом у року од два месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 30.

Започети поступци за акредитацију високошколских установа и студијских програма и поступци за спољашњу проверу квалитета

високошколских установа, према прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се по тим прописима.

До утврђивања листе рецензената у складу са овим законом, рецензети ће се именовати са листе рецензената утврђене према прописима до ступања на снагу овог закона.

Национални акредитационо тело ће расписати јавни позив за попуњавање листе рецензената у складу са овим законом у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 31.

Самосталне високошколске установе усагласиће своје опште акте са овим законом у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Високошколске установе ће утврдити који се испити са опште, стручне и уметничке матуре вреднују приликом уписа на студије и критеријуме на основу којих се обавља класификација и избор кандидата за упис на студије до 31. августа 2022. године.

Члан 32.

Наставник у звању редовног професора који је испунио услове за пензију и коме је продужен радни однос уговором на одређено време са високошколском установом пре ступања на снагу овог закона, који је изабран у органе високошколске установе и њених организационих јединица, може да остане на тој дужности до истека мандатног периода на који је изабран на ту дужност, односно до истека уговора о продужењу радног односа.

Члан 33.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о високом образовању садржан је у члану 97. тачка 10. Устава Републике Србије, према коме Република Србија уређује и обезбеђује, између осталог, и систем у области образовања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

У Закону о високом образовању који је донет 2017. године, потребно је изменити и допунити један број одредби које се односе на прописани систем обезбеђење квалитета у високом образовању, у циљу успостављања одговарајућег правног оквира да Национално акредитационо тело у потпуности испуни Европске стандарде и смернице за осигурање квалитета у високом образовању (ESG) у погледу независности у поступању и у доношењу коначних одлука о провери квалитета у високом образовању и поново стекне статус пуноправне чланице у оквиру Европске асоцијације за обезбеђење квалитета у високом образовању (ENQA), а што је од значаја за позиционирање Републике Србије у европском и међународном простору високог образовања.

У процесу примене Закона уочени су одређени проблеми на релацији усклађивања законских прописа са потребом дефинисања оквира теолошког образовања у Републици Србији усклађеног са његовим посебностима.

Уважавајући потребу законског уобличавања посебног положаја високошколских установа које остварују студијске програме за потребе полицијског, односно војног и образовања за потребе националне безбедности, Закон о високом образовању већ садржи одредбе о регулисању високог образовања у тим областима из уважавања њихових посебности.

Начело кооперативне одвојености цркве и државе, које је изражено у више одлука Уставног суда Србије и које је као правни стандард општеприхваћених правила међународног права примењено у упоредном законодавству већег броја европских земаља представља основ за постављање законског оквира за признавање института сагласности цркве или верске заједнице у питањима теолошког образовања и одабира лица која ће теолошка знања примењивати и преносити.

Предвиђене измене и допуне се односе на високошколске установе које остварују академске студијске програме у области теологије једне од традиционалних цркава и верских заједница, које имају вишевековни историјски континуитет и чији је правни субјективитет стечен на основу посебних закона.

У погледу особености који произлазе из циљева и природе теолошког образовања, а ради очувања идентитета духовних и моралних вредности које су основ идентитета цркве, односно верске заједнице чија теологија је предмет изучавања, потребно је извршити измене и допуне Закона о високом образовању прописивањем додатних услова који се односе на прибављање сагласности органа цркве, односно верске заједнице у односу на лица која врше службу учења на високошколској установи, као и сагласност за упис на академски студијски програм на свим нивоима.

Такође, у закону је потребно прописати нове рокове за завршетак студија за студенте који су уписани на студије према прописима који су важили до 10. септембра 2005. године, а који до краја школске 2019/2020. годину нису успели да заврше студије по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија, како би то могли да учине у наредном периоду у трајању од једне школске године.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Предлогом закона, чланом 1, предвиђена је измена члана 11. ст. 1, 9, 12. и 14. Закона о високом образовању тако да Народна скупштина бира и разрешава чланове Националног савета за високо образовање, а да Влада обједињује предлог овлашћених предлагача за избор чланове Националног савета и упућује га Народној скупштини ради доношења одлуке о именовању чланова Националног савета за високо образовање.

Чланом 2. Предлога закона мења се члан 12. став 1. тако да се бришу тачке које се односе на овлашћења Националног савета за високо образовање да одлучује у другом степену по жалбама у поступку акредитације високошколске установе, односно студијског програма, на основу предлога жалбене комисије коју формира и да утврђује листу рецензената. С тим у вези бришу ст. 2–4. члана 12.

Чланом 3. Предлога закона мења се члан 13. став 6. тако да се утврђују овлашћења Националног савета да доноси пословник о свом раду и кодекс о академском интегритету и спречавању сукоба интереса његових чланова.

Чланом 4. Предлога закона мења се члан 15. став 1. тако да Национално акредитационо тело поред органа управљања, органа пословођења и стручног сада има и жалбени орган - Комисију за одлучивање по жалбама.

Чланом 5. Предлога закона у члану 16, мењају се ст. 2. и 3, који се односе на именовање, састав и број чланова Управног одбора Националног акредитационог тела и додају се нови ст. 4–8. и став 11, којима се уређује поступак и рокови за пријављивање, утврђивања и обједињавање предлога кандидата за члана Управног одбора, као и поступак разрешења члана Управног одбора. Управни одбор има девет чланова, које именује Народна скупштина, водећи рачуна о заступљености припадника оба пола, и то: два члана из реда редовних професора универзитета, на предлог Конференције универзитета; једног члана из реда професора струковних студија, на предлог Конференција академија и високих школа; једног члана на предлог студентских конференција два члана, на предлог Привредне коморе Србије и три члана на предлог Министарства. Конференција универзитета упућује предлог Влади, од највише шест кандидата, Конференција академија и високих школа, од највише три кандидата, студентске конференције од највише три кандидата, Привредна комора Србије од највише шест кандидата и Министарство од највише девет кандидата, а Влада обједињује предлог и упућује га Народној скупштини ради доношења одлуке о именовању чланова Управног одбора. Народна скупштина разрешава члана управног одбора пре истека мандата, и то: на лични захтев; ако не испуњава дужности члана Управног одбора или својим поступцима повреди углед те дужности, а на предлог Конференција универзитета, Конференција академија и високих школа, студентске конференције, Привредна комора Србије, односно Министарства; ако је изабрано, постављено или

именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, у орган политичке странке или на дужност органа пословођења високошколске установе, или је члан Националног савета, Комисије за акредитацију или лице које је запослено у Националном акредитационом телу.

Чланом 6. Предлога закона у члану 17. став 1. допуњава се надлежност Управног одбора да поред етичког кодекса и правила понашања лица запослених у Националном акредитационом телу, чланова Комисије за акредитацију и рецензента исте доноси и утврђује и за чланове Комисије за одлучивање по жалбама (тачка 6.) и да утврђује листу рецензента (нова тачка 8.) и после става 2. додају се нови ст. 3–5, којима се уређује која лица могу бити изабрана за рецензента (наставници високошколских установа у Републици, као и наставници у одговарајућем звању са високошколских установа ван територије Републике), да се листа рецензента објављује на званичној интернет страници Националног акредитационог тела, као и подаци које та листа садржи (име и презиме рецензента; држава, место и установа на којој је стечен највиши степен образовања; тренутно наставно-научно звање, година и установа изабора у звање; образовно-научно, односно образовно-уметничко поље и област изабора у наставно-научно звање). Рецензент не може бити лице које је изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, у органу политичке странке, на дужност органа пословођења високошколске установе, члана Националног савета, Комисије за акредитацију, Комисије за одлучивање по жалбама, односно запослено у Националном акредитационом телу.

Чланом 7. Предлога закона у члану 18. допуњава се став 2. тако да се утврђује да директор заснива радни однос на одређено време у Националном акредитационом телу.

Чланом 8. Предлога закона у члану 19. став 1. тачка 3) допуњава се надлежност директора Националног акредитационог тела да надзире административни рад Комисије за акредитацију. Усклађује се садржина тачке 7) тако да директор Националног акредитационог тела бира рецензенте са листе рецензента објављене на званичној интернет страници Националног акредитационог тела.

Чланом 9. Предлога закона у члану 20. став 3. мења се тако да се утврђује структура и број чланова Комисије за акредитацију (укупно 19 чланова, од којих је 17 чланова из реда наставника високошколских установа, један из реда студената и један из реда привредника, а од 17 чланова из реда наставника високошколских установа један је наставник теолошког факултета који припада традиционалној цркви и верској заједници), а став 4. се мења тако да Управни одбор Националног акредитационог тела бира чланове Комисије за акредитацију на основу јавног позива.

Чланом 10. Предлога закона у члану 21. став 2. тачка 3) усклађује се тако да Комисија за акредитацију предлаже директору Националног акредитационог тела рецензенте са листе објављене на званичној интернет страници Националног акредитационог тела.

Чланом 11. Предлога закона се после члана 21. додаје нови члан 21а којим се прописује жалбени орган Националног акредитационог тела - Комисије за одлучивање по жалбама на решења Комисије за акредитацију о одбијању

захтева за акредитацију високошколске установе, односно студијског програма, њен састав, мандат, избор и разрешење њених чланова. Комисија за жалбе има пет чланова из реда признатих научника и наставника високошколских установа из Републике референтних за области обезбеђења квалитета и акредитације, од којих је најмање један из области правних наука и бира их Управни одбор Националног акредитационог тела, на основу јавног позива.

Чланови Комисије се бирају на пет година, имају право на накнаду за рад у висини коју утврђује управни одбор Националног акредитационог тела, уз сагласност Владе. Члан Комисије за жалбе не може бити лице изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, у орган политичке странке или на дужност органа пословођења високошколске установе, лице које је члан Националног савета, лице које је запослено у Националном акредитационом телу, као ни лице које је изабрано за члана Комисије за акредитацију. Лице које је изабрано за члана Комисије за жалбе, а које је на листи рецензента Конференције универзитета и Конференције академија и високих школа не може обављати послове рецензента у току трајања мандата члана Комисије за жалбе. Управни одбор Националног акредитационог тела разрешава члана Комисије за жалбе: на лични захтев; ако несавесно обавља послове или својим поступцима повреди углед дужности коју обавља; ако се испуни услов да не може бити члан Комисије за жалбе; због повреде етичког кодекса и правила понашања чланова Комисије за жалбе.

Чланом 12. Предлога закона у члану 22. ст. 2. и 8. Закона о високом образовању, ради наглашавања да спољашњу проверу квалитета, односно поступање по поднетом приговору на негативни извештај о спољашњој провери квалитета, спроводе органи Националног тела за акредитацију, после именовања Комисије за акредитацију, односно Комисије за жалбе, наводи се да су то органи Националног акредитационог тела. Национално акредитационо тело надлежно је за достављање извештаја о извршеној спољашњој контроли квалитета високошколске установе, одређивање мера за исправљање утврђених недостатака и за накнадно праћење високошколске установе, сачињавање завршног извештаја о спољашњој контроли и провери квалитета високошколске установе и за усвајање завршног извештаја о спољашњој провери квалитета.

Чланом 13. Предлога закона у члану 23. ст. 8. и 9. мењају се с обзиром на измену надлежног тела и поступка за решавање по жалбама на решења којима се одбија захтев за акредитацију високошколске установе, односно студијског програма, тако да у поступку акредитације Национално акредитационо тело издаје уверење о акредитацији високошколске установе, односно студијског програма, на основу решења Комисије за акредитацију о акредитацији високошколске установе, односно студијског програма, односно на основу решења комисије за жалбе о акредитацији високошколске установе, односно студијског програма. С обзиром да се новим чланом 23а уређује жалбени поступак ст. 10–20. се бришу.

Чланом 14. Предлога закона додаје се нови члан 23а који се уређује подношење и решавање по жалби на решење Комисије за акредитацију о одбијању захтева за акредитацију високошколске установе, односно студијског програма, право високошколске установе којој је одбијен захтев за акредитацију на подношење новог захтева и право рецензента на одговарајућу накнаду за рад у жалбеној поткомисији. На решење Комисије за акредитацију о одбијању

захтева за акредитацију високошколске установе, односно студијског програма високошколска установа може у року од 15 дана од пријема решења поднети жалбу Комисији за жалбе Националног акредитационог тела, преко Комисије за акредитацију. Комисија за акредитацију утврђује да ли је жалба благовремена, допуштена и поднета од стране овлашћеног лица и да ли постоје разлози за удовољавање жалбеном захтеву и доношење новог решења којим се побијано решење поништава. Комисија за акредитацију може да допуни поступак ако нађе да је то неопходно. Ако Комисија за акредитацију не одбаци жалбу, нити удовољи жалбеном захтеву, прослеђује жалбу Комисији за жалбе у року од 15 дана од пријема жалбе. У року од 30 дана од дана пријема жалбе на решење Комисија за жалбе именује жалбену подкомисију у саставу од три рецензента из одговарајуће области са листе рецензента коју је утврдило Национално акредитационо тело. Жалбена подкомисија доставља Комисији за жалбе извештај и предлог одлуке о жалби у року од 30 дана од дана именовања, а Комисија за жалбе у року од 30 дана од дана достављања тог предлога доноси решење којим може одбити жалбу или поништити првостепено решење и вратити га Комисији за акредитацију на поновно одлучивање. Комисија за акредитацију у року од 30 дана од дана пријема одлуке Комисије за жалбе о поништавању првостепеног решења и враћању на поновно одлучивање доноси решење у складу са правним схватањем Комисије за жалбе. Уколико високошколска установа уложи жалбу против решења Комисије за акредитацију Комисија за жалбе сама, у року од 30 дана од дана пријема жалбе доноси решење о захтеву за акредитацију у складу са својим правним схватањем. Решење којим се жалба одбија, односно решење којим Комисија за жалбе одлучи о захтеву за акредитацију у складу са својим правним схватањем, коначно је у управном поступку, а високошколска установа којој је одбијен захтев за акредитацију, има право да понови захтев за акредитацију по истеку рока од 90 дана од дана доношења тог решења. Рецензент у саставу жалбене поткомисије не може бити лице запослено на високошколској установи која је поднела жалбу, као ни лице које је учествовало у поступку доношења решења на које је жалба поднета.

Чланом 15. Предлога закона у члану 31. став 1. брише се тачка 8) и брише се став 2. тог члана с обзиром на утврђену допуну која се односи на овлашћења Националног савета за високо образовање да поред стандарде за спољашњу проверу квалитета високошколских установа утврђује и поступак за спољашњу проверу квалитета високошколских установа.

Чланом 16. Предлога закона прецизирана је одредба члана 39. став 12. Закона о високом образовању којом је прописан остварени степен, врста и обим високог образовања (први степен академских или струковних студија у обиму од 180 ЕСПБ) који претходи мастер струковним студијама у обиму од 120 ЕСПБ.

Чланом 17. Предлога закона прецизирана је одредба члана 51. став 7. Закона о високом образовању тако да Влада, на предлог органа државне управе надлежног за унутрашње послове, послове националне безбедности, односно послове одбране, ближе уређује услове и положај органа пословођења у погледу особености везаних за циљеве и природу полицијског односно војног образовања и образовања за потребе националне безбедности.

Чланом 18. Предлога закона допуњене су одредбе члана 74. Закона о високом образовању о условима за избор наставника у високошколским установама које остварују академске студијске програме у области теологије

једне од традиционалних цркава и верских заједница тако да су те високошколске установе овлашћене да општим актом пропишу као неопходан услов сагласност надлежног органа те цркве или верске заједнице за учешће у конкурсима за избор наставника и сарадника, као и сагласност надлежног органа те цркве или верске заједнице за избор у звање наставника, те да сагласност надлежног органа цркве или верске заједнице за избор у звање наставника представља обавезан услов за заснивање радног односа, као и да лице које има стечено звање наставника и сарадника у високошколској установи која остварује академске програме у области теологије једне од традиционалних цркава или верских заједница, губи то звање уколико надлежни орган традиционалне цркве или верске заједнице повуче сагласност за службу учења, као и да се поступак у ком се одлучује о губитку звања наставника уређује општим актом високошколске установе, тако да буду прописани разлози за повлачење сагласности, учешће представника управе високошколске установе у поступку и право на изјашњавање наставника о чијој се сагласности одлучује.

Чланом 19. Предлога закона допуњава се новим ставом члан 75. Закона о високом образовању на начин да изузетно, са лицем изабраним у звање наставника које је јавни функционер или има заснован радни однос са пуним радним временом у органу јавне власти, а коме је у складу са прописима о спречавање сукоба интереса допуштено да обавља наставну делатност и научноистраживачки рад као други посао, односно делатност, односно лицем коме је поверено јавно овлашћење, орган пословођења високошколске установе из става 1. овог члана закључује уговор о допунском раду највише до једне трећине пуног радног времена, у складу са општим актом самосталне високошколске установе.

Чланом 20. Предлога закона допуњава се члан 93. Закона о високом образовању новим ставовима којим се прописује да наставник у звању редовног професора који је стекао услове за престанак радног односа а коме је продужен радни однос у складу са ставом 2. тог члана не може бити биран у органе високошколске установе и њених организационих јединица, као и да наставнику високошколске установе која остварује академске програме у области теологије једне од традиционалних цркава или верских заједница коме је повучена сагласност за службу учења у складу са законом престаје радни однос.

Чланом 21. Предлога закона допуњава се члан 97. новим ставом тако да је високошколска установе које остварују академске студијске програме у области теологије једне од традиционалних цркава и верских заједница овлашћена да општим актом пропише поред општих услова за упис кандидата на основне, мастер академске студије и докторате сагласност надлежног органа цркве или верске заједнице, имајући у виду особености везане за сврху и природу теолошког образовања.

Чланом 22. Предлога закона прецизиране су одредбе члана 100. ст. 1–3. Закона о високом образовању које се односе на упис на студије уз вредновање резултата опште, стручне и уметничке матуре тако да се упис на студије врши у складу са законом, уз вредновање опште, стручне и уметничке матуре, а високошколска установа својим општим актом утврђује који испити са опште, стручне и уметничке матуре се вреднују приликом уписа на студије и утврђује критеријуме на основу којих се обавља класификација и избор кандидата за упис на студије.

Чланом 23. Предлога закона прецизиране су одредбе члана 108. ст. 1. и 4. Закона о високом образовању у погледу доносиоца општег акта о дисциплинској одговорности студента (високошколска установа, а не самостална високошколска установа).

Чланом 24. Предлога закона предвиђена је допуна члана 109. став 1. тако да статус студента престаје у случају повлачења сагласности надлежног органа цркве или верске заједнице за студије на тој високошколској установи.

Чланом 25. Предлога закона прецизирана је одредба члана 110. став 8. Закона о високом образовању која се односи на стицање научног, односно уметничког назива, након завршених докторских, односно академских студија трећег степена.

Чланом 26. Предлога закона допуњава се члан 113. став 6. Закона тако да и ближе услове у погледу вођења, прикупљања, уноса, ажурирања, доступности података о којима се води евиденција у високошколским установама од посебног интереса за безбедност Републике Србије, прописује министар.

Чланом 27. Предлога закона мењају се одредбе члана 148. ст. 2–4. Закона о високом образовању о прелазним роковима за завршетак студија за по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија за студенте који су уписани на студије по прописима који су важили до 10. септембра 2005. године, тако што се утврђују нови рокови за завршетак тих студија по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија, и то до краја школске 2021/2022, односно за студенте уписане на интегрисане студије из поља медицинских наука до краја 2022/2023. године.

Чланом 28. Предлога закона прописани су рокови у ком ће се у складу са тим законом спровести поступак избора чланова Националног савета и чланова Управног одбора Националног акредитационог тела (у року од шест месеци од дана ступања на снагу тог закона), као и чланова Комисије за акредитацију, чланова Комисије за жалбе и директора Националног акредитационог тела, (у року од девет месеци од дана ступања на снагу тог закона).

Чланом 29. Предлога закона прописује се рок у ком ће Национални савет донети подзаконске акте у складу са тим законом, и то у року од три месеца од дана ступања на снагу тог закона, рок у ком ће Национални савет и Национално акредитационо тело усагласити своје опште акте у складу са тим законом, и то у року од два месеца од дана ступања на снагу тог закона и рок у ком ће Управни одбор Националног акредитационог тела изабрати чланове Комисије за жалбе, и то у року од три месеца од дана ступања на снагу тог закона.

Чланом 30. Предлога закона прописује се да ће се поступци за акредитацију високошколских установа и студијских програма и поступци за спољашњу проверу квалитета високошколских установа, започети према прописима који су важили до дана ступања на снагу тог закона, окончати по тим прописима, да ће се до утврђивања листе рецензената у складу са одредбама тог закона, рецензети именовати са листе рецензената која је утврђене према прописима до ступања на снагу тог закона и да ће Национално акредитационо тело расписати јавни позив за попуњавање листе рецензената у складу са тим законом у року од шест месеци од дана ступања на снагу тог закона.

Чланом 31. Предлога закона прописује се рок у ком ће самосталне високошколске установе усагласити своје опште акте у складу са тим законом, и то у року од три месеца од дана ступања на снагу тог закона и рок у ком ће високошколска установа својим општим актом утврдити који испити са опште, стручне и уметничке матуре вреднују приликом уписа на студије, као и критеријуме на основу којих се обавља класификација и избор кандидата за упис на студије.

Чланом 32. Предлога закона прописује се рок у ком наставник у звању редовног професора који је испунио услове за пензију и коме је продужен радни однос уговором на одређено време са високошколском установом пре ступања на снагу овог закона, а који је изабран у органе управљања или обавља другу руководећу дужност у високошколској установи, може да остане на тој дужности, и то до истека мандатног периода на који је изабран на ту дужност, односно до истека уговора о продужењу радног односа.

Чланом 33. утврђује се рок у ком Закон ступа на снагу, и то осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна финансијска средства осим средстава обезбеђених Законом о буџету Републике Србије за 2021. годину („Службени гласник РС”, бр. 149/20 и 40/21) на Разделу 26 – Министарство просвете, науке и технолошког развоја, Глава 26.4 – Више и универзитетско образовање, Програм 2005 – Високо образовање, Функција 940 – Високо образовање и усвојених лимита за 2022. и 2023. годину.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Састав Националног савета

Члан 11.

Национални савет има 17 чланова, ~~које именује Влада~~ КОЈЕ БИРА НАРОДНА СКУПШТИНА, водећи рачуна о заступљености припадника оба пола, и то:

1) шест чланова из реда ИСТАКНУТИХ редовних професора, врхунских стручњака у звању научног саветника, односно уметника са међународно признатим радовима или осведоченим доприносом националној култури, водећи рачуна о заступљености образовно-научних, односно образовно-уметничких поља, као и заступљености универзитета, на предлог Конференције универзитета;

2) два члана из реда професора струковних студија, на предлог Конференције академија струковних студија и високих школа (у даљем тексту: Конференција академија и високих школа);

3) седам чланова из реда врхунских стручњака, односно уметника са међународно признатим радовима или осведоченим доприносом националној култури, водећи рачуна о заступљености образовно-научних, односно образовно-уметничких поља, на предлог министарства надлежног за послове високог образовања;

4) два члана на предлог Привредне коморе Србије.

У питањима која су од значаја за студенте, на позив Националног савета, у раду Националног савета, са правом учествовања у одлучивању, учествују два представника студената које одређују студентске конференције из редова студената који имају просечну оцену студија најмање осам.

Када се на језику националне мањине у целини или делимично изводи настава у оквиру високог образовања, у питањима од значаја за извођење наставе на језику националне мањине, у раду Националног савета, са правом учествовања у одлучивању, учествује представник националног савета те националне мањине.

Конференција универзитета, Конференција академија и високих школа, министарство надлежно за послове високог образовања, односно Привредна комора Србије, објављује јавни позив за пријављивање кандидата за чланове Националног савета најкасније у року од шест месеци пре истека мандата чланова Националног савета.

Рок за пријављивање кандидата за чланове Националног савета јесте 15 дана од дана објављивања јавног позива.

Листа пријављених кандидата ставља се на увид јавности у року од 10 дана од истека рока за пријављивање кандидата.

Примедбе и предлози у вези са пријављеним кандидатима могу се доставити у року од 15 дана од дана стављања листе пријављених кандидата на увид јавности.

Конференција универзитета, односно Конференција академија и високих школа упућује предлог Влади, од највише 18, односно три кандидата, у року од 30 дана од истека рока за достављање примедби и предлога из става 7. овог члана, водећи рачуна о броју студената и о броју наставника и сарадника, сходно члану 26. став 5. овог закона. Министарство надлежно за послове високог образовања, односно Привредна комора Србије упућује предлог Влади, од највише осам, односно три кандидата у року од 30 дана од дана истека рока за достављање примедби и предлога из става 7. овог члана.

~~Влада доноси одлуку о именовању чланова Националног савета у року од 30 дана од добијања предлога из става 8. овог члана.~~

ВЛАДА ОБЈЕДИЊУЈЕ ПРЕДЛОГ ИЗ СТАВА 8. ОВОГ ЧЛАНА И УПУЋУЈЕ ГА НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ, У РОКУ ОД 90 ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ЈАВНИХ ПОЗИВА ИЗ СТАВА 4. ОВОГ ЧЛАНА.

Члан Националног савета не може бити лице изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, у органу политичке странке или на дужност органа пословођења високошколске установе, као ни лице које је члан Комисије за акредитацију и проверу квалитета (у даљем тексту: Комисија за акредитацију) и лице које је запослено у ~~Националном телу за акредитацију и проверу квалитета у високом образовању~~ **НАЦИОНАЛНОМ ТЕЛУ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ И ОБЕЗБЕЂЕЊЕ КВАЛИТЕТА У ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ** (у даљем тексту: Национално акредитационо тело).

Мандат чланова Националног савета траје четири године са могућношћу још једног избора.

~~Влада~~ **НАРОДНА СКУПШТИНА** разрешава члана Националног савета пре истека мандата, и то:

1) на лични захтев;

2) ако не испуњава дужности члана Националног савета или својим поступцима повреди углед те дужности, а на предлог Конференције универзитета, Конференције академија и високих школа, министарства надлежног за послове високог образовања, односно Привредне коморе Србије;

3) уколико се испуни услов из става 10. овог члана.

Национални савет бира председника из реда својих чланова.

Чланови Националног савета имају право на накнаду за рад у висини коју утврди ~~Влада~~ **НАРОДНА СКУПШТИНА, НА ПРЕДЛОГ НАДЛЕЖНОГ ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.**

Надлежност Националног савета

Члан 12.

Национални савет:

1) прати развој високог образовања и његову усклађеност са европским и међународним стандардима;

2) предлаже министарству надлежном за послове високог образовања (у даљем тексту: Министарство) мере за унапређивање система високог образовања;

3) даје мишљење о политици уписа на високошколске установе;

4) даје мишљење у поступку доношења прописа којима се уређују питања од значаја за делатност високог образовања;

5) предлаже Влади нормативе и стандарде рада високошколских установа, као и материјална средства за њихово остваривање, по прибављеном мишљењу Конференције универзитета и Конференције академија и високих школа;

~~6) одлучује у другом степену по жалбама у поступку акредитације, на основу предлога жалбене комисије, коју образује за сваку појединачну жалбу;~~

7) утврђује смернице у вези са организацијом, спровођењем кратког програма студија и издавањем одговарајућег сертификата;

8) утврђује научне, уметничке, односно стручне области у оквиру поља из члана 37. овог закона, на предлог Конференције универзитета и Конференције академија и високих школа;

9) утврђује листу стручних, академских, научних, односно уметничких назива са назнаком звања одговарајућег степена студија из одговарајућих области и скраћенице стручних, академских, научних, односно уметничких назива двојезично, на српском и енглеском језику;

10) утврђује стандарде И ПОСТУПАК за самовредновање и оцењивање квалитета високошколских установа на предлог Националног акредитационог тела;

11) утврђује стандарде И ПОСТУПАК за спољашњу проверу квалитета високошколских установа на предлог Националног акредитационог тела;

12) утврђује стандарде И ПОСТУПАК за почетну акредитацију на предлог Националног акредитационог тела;

13) утврђује стандарде и поступак за акредитацију високошколских установа на предлог Националног акредитационог тела;

14) утврђује стандарде и поступак за акредитацију студијских програма на предлог Националног акредитационог тела;

15) утврђује минималне услове за избор у звања наставника, на предлог Конференције универзитета, односно Конференције академија и високих школа;

16) доноси Основе за кодекс о академском интегритету и сукобу интереса приликом избора у звање наставника, односно сарадника и заснивања радног односа на високошколским установама у Републици Србији;

~~17) утврђује листу рецензената;~~

18) обавља и друге послове у складу са законом.

~~У листу рецензената из става 1. тачка 17) овог члана могу бити именовани наставници високошколских установа у Републици, као и наставници у одговарајућем звању са високошколских установа ван територије Републике.~~

~~Листа рецензената објављује се на званичној интернет страници Националног савета и садржи податке о:~~

~~1) имену и презимену рецензента;~~

~~2) држави, месту и установи на којој је стекао највиши степен образовања;~~

~~3) тренутном наставно-научном звању и години и установи у којој је изабран у наставно-научно звање;~~

~~4) образовно-научном, односно образовно-уметничком пољу и области у којој је изабран у наставно-научно звање.~~

~~На листи рецензената не може бити лице које је изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, у органу политичке странке, на дужност органа пословођења високошколске установе, члана Националног савета, Комисије за акредитацију, односно запослено у Националном акредитационом телу.~~

Национални савет најмање два пута годишње одржава састанак са Привредном комором Србије, односно једанпут годишње са Националним просветним саветом, Саветом за стручно образовање и образовање одраслих и другим професионалним удружењима за разматрање питања из своје надлежности и утврђивања приоритета у спровођењу политике високог образовања.

Акти из става 1. тач. ~~8)-16)~~ 7) – 15) овог члана објављују се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Рад Националног савета

Члан 13.

Рад Националног савета је јаван.

Национални савет, за потребе свог рада, може да образује посебна радна тела.

Средства за рад Националног савета и његових радних тела обезбеђују се у буџету Републике.

Стручне, административно-техничке и информатичке послове за потребе Националног савета и његових радних тела обавља Министарство.

Национални савет подноси Народној скупштини и Влади извештај о свом раду најмање једанпут годишње.

~~Национални савет доноси пословник о свом раду, пословник о раду жалбене комисије и Кодекс о академском интегритету и спречавању сукоба интереса чланова националног савета и чланова жалбене комисије.~~

НАЦИОНАЛНИ САВЕТ ДОНОСИ ПОСЛОВНИК О СВОМ РАДУ И КОДЕКС О АКАДЕМСКОМ ИНТЕГРИТЕТУ И СПРЕЧАВАЊУ СУКОБА ИНТЕРЕСА ЧЛАНОВА НАЦИОНАЛНОГ САВЕТА.

Органи Националног акредитационог тела

Члан 15.

Национално акредитационо тело има орган управљања, орган пословођења, стручни орган, ЖАЛБЕНИ ОРГАН и стручне службе које обављају административно-техничке послове.

Ближи услови у погледу начина рада, начина и поступка избора и разрешења органа Националног акредитационог тела утврђују се актом о оснивању и статутом Националног акредитационог тела.

Управни одбор

Члан 16.

Орган управљања Националног акредитационог тела је управни одбор.

~~Управни одбор има седам чланова, које именује Влада, водећи рачуна о заступљености припадника оба пола.~~

~~Једног члана Управног одбора предлаже Конференција универзитета из реда редовних професора универзитета, једног члана предлаже Конференција академија и високих школа из реда професора струковних студија, два члана предлаже Привредна комора Србије, а три члана именују се на предлог Министарства.~~

УПРАВНИ ОДБОР ИМА ДЕВЕТ ЧЛАНОВА, КОЈЕ ИМЕНУЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА, ВОДЕЋИ РАЧУНА О ЗАСТУПЉЕНОСТИ ПРИПАДНИКА ОБА ПОЛА, И ТО:

- 1) ДВА ЧЛАНА ИЗ РЕДА РЕДОВНИХ ПРОФЕСОРА УНИВЕРЗИТЕТА, НА ПРЕДЛОГ КОНФЕРЕНЦИЈЕ УНИВЕРЗИТЕТА;

- 2) ЈЕДНОГ ЧЛАНА ИЗ РЕДА ПРОФЕСОРА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА, НА ПРЕДЛОГ КОНФЕРЕНЦИЈЕ АКАДЕМИЈА И ВИСОКИХ ШКОЛА;
- 3) ЈЕДНОГ ЧЛАНА НА ПРЕДЛОГ СТУДЕНТСКИХ КОНФЕРЕНЦИЈА;
- 4) ДВА ЧЛАНА, НА ПРЕДЛОГ ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ;
- 5) ТРИ ЧЛАНА НА ПРЕДЛОГ МИНИСТАРСТВА.

КОНФЕРЕНЦИЈА УНИВЕРЗИТЕТА, КОНФЕРЕНЦИЈА АКАДЕМИЈА И ВИСОКИХ ШКОЛА, СТУДЕНТСКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ, ПРИВРЕДНА КОМОРА СРБИЈЕ, ОДНОСНО МИНИСТАРСТВО ОБЈАВЉУЈЕ ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА ПРИЈАВЉИВАЊЕ КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ПРЕ ИСТЕКА МАНДАТА ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА.

РОК ЗА ПРИЈАВЉИВАЊЕ КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈЕСТЕ 15 ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ЈАВНОГ ПОЗИВА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА.

ЛИСТА ПРИЈАВЉЕНИХ КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА СТАВЉА СЕ НА УВИД ЈАВНОСТИ У РОКУ ОД 10 ДАНА ОД ИСТЕКА РОКА ЗА ПРИЈАВЉИВАЊЕ КАНДИДАТА.

ПРИМЕДБЕ И ПРЕДЛОЗИ У ВЕЗИ СА ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА ЗА ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА МОГУ СЕ ДОСТАВИТИ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА СТАВЉАЊА ЛИСТЕ ПРИЈАВЉЕНИХ КАНДИДАТА НА УВИД ЈАВНОСТИ.

У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ИСТЕКА РОКА ЗА ДОСТАВЉАЊЕ ПРИМЕДБИ И ПРЕДЛОГА ИЗ СТАВА 6. ОВОГ ЧЛАНА КОНФЕРЕНЦИЈА УНИВЕРЗИТЕТА УПУЋУЈЕ ПРЕДЛОГ ВЛАДИ ЗА ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА, ОД НАЈВИШЕ ШЕСТ КАНДИДАТА, КОНФЕРЕНЦИЈА АКАДЕМИЈА И ВИСОКИХ ШКОЛА, ОД НАЈВИШЕ ТРИ КАНДИДАТА, СТУДЕНТСКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ОД НАЈВИШЕ ТРИ КАНДИДАТА, ПРИВРЕДНА КОМОРА СРБИЈЕ ОД НАЈВИШЕ ШЕСТ КАНДИДАТА И МИНИСТАРСТВО ОД НАЈВИШЕ ДЕВЕТ КАНДИДАТА.

ВЛАДА ОБЈЕДИЊУЈЕ ПРЕДЛОГ ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА И УПУЋУЈЕ ГА НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ, У РОКУ ОД 90 ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА ЈАВНИХ ПОЗИВА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА.

Чланови управног одбора бирају се на период од четири године, са могућношћу још једног избора.

Члан управног одбора не може бити лице изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, у орган политичке странке или на дужност органа пословођења високошколске установе, као ни лице које је члан Националног савета, Комисије за акредитацију или лице које је запослено у Националном акредитационом телу.

НАРОДНА СКУПШТИНА РАЗРЕШАВА ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ПРЕ ИСТЕКА МАНДАТА, И ТО:

- 1) НА ЛИЧНИ ЗАХТЕВ;

2) АКО НЕ ИСПУЊАВА ДУЖНОСТИ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ИЛИ СВОЈИМ ПОСТУПЦИМА ПОВРЕДИ УГЛЕД ТЕ ДУЖНОСТИ, А НА ПРЕДЛОГ КОНФЕРЕНЦИЈЕ УНИВЕРЗИТЕТА, КОНФЕРЕНЦИЈЕ АКАДЕМИЈА И ВИСОКИХ ШКОЛА, СТУДЕНТСКЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ, ПРИВРЕДНЕ КОМОРЕ СРБИЈЕ, ОДНОСНО МИНИСТАРСТВА;

3) УКОЛИКО СЕ ИСПУНИ УСЛОВ ИЗ СТАВА 10. ОВОГ ЧЛАНА.

Члан управног одбора има право на накнаду за рад у износу који утврђује Влада.

Надлежност управног одбора

Члан 17.

Управни одбор:

- 1) бира и разрешава директора Националног акредитационог тела;
- 2) бира и разрешава чланове Комисије за акредитацију;
- 3) усваја годишњи програм рада и финансијски план, уз сагласност Владе;
- 4) доноси статут и опште акте;
- 5) усмерава и надзире рад директора;
- 6) доноси етички кодекс и правила понашања лица запослених у Националном акредитационом телу, чланова Комисије за акредитацију И КОМИСИЈЕ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ ПО ЖАЛБАМА и рецензената;
- 7) утврђује висину накнаде за акредитацију уз сагласност Владе;
- 7А) УТВРЂУЈЕ ЛИСТУ РЕЦЕНЗЕНАТА;
- 8) врши и друге послове у складу са законом, статутом и актом о оснивању Националног акредитационог тела.

Управни одбор доноси статут уз претходну сагласност Владе.

ЗА РЕЦЕНЗЕНТЕ ИЗ СТАВА 1. ТАЧКА 7А) ОВОГ ЧЛАНА МОГУ БИТИ ИЗАБРАНИ НАСТАВНИЦИ ВИСОКОШКОЛСКИХ УСТАНОВА У РЕПУБЛИЦИ, КАО И НАСТАВНИЦИ У ОДГОВАРАЈУЋЕМ ЗВАЊУ СА ВИСОКОШКОЛСКИХ УСТАНОВА ВАН ТЕРИТОРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ.

ЛИСТА РЕЦЕНЗЕНАТА ОБЈАВЉУЈЕ СЕ НА ЗВАНИЧНОЈ ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦИ НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА И САДРЖИ ПОДАТКЕ О:

- 1) ИМЕНУ И ПРЕЗИМЕНУ РЕЦЕНЗЕНТА;

2) ДРЖАВИ, МЕСТУ И УСТАНОВИ НА КОЈОЈ ЈЕ СТЕКАО НАЈВИШИ СТЕПЕН ОБРАЗОВАЊА;

3) ТРЕНУТНОМ НАСТАВНО-НАУЧНОМ ЗВАЊУ И ГОДИНИ И УСТАНОВИ У КОЈОЈ ЈЕ ИЗАБРАН У НАСТАВНО-НАУЧНО ЗВАЊЕ;

4) ОБРАЗОВНО-НАУЧНОМ, ОДНОСНО ОБРАЗОВНО-УМЕТНИЧКОМ ПОЉУ И ОБЛАСТИ У КОЈОЈ ЈЕ ИЗАБРАН У НАСТАВНО-НАУЧНО ЗВАЊЕ.

РЕЦЕНЗЕНТ НЕ МОЖЕ БИТИ ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ИЗАБРАНО, ПОСТАВЉЕНО ИЛИ ИМЕНОВАНО НА ФУНКЦИЈУ У ДРЖАВНОМ ОРГАНУ, ОРГАНУ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ИЛИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, У ОРГАНУ ПОЛИТИЧКЕ СТРАНКЕ, НА ДУЖНОСТ ОРГАНА ПОСЛОВОЋЕЊА ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ЧЛАНА НАЦИОНАЛНОГ САВЕТА, КОМИСИЈЕ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ, КОМИСИЈЕ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ ПО ЖАЛБАМА, ОДНОСНО ЗАПОСЛЕНО У НАЦИОНАЛНОМ АКРЕДИТАЦИОНОМ ТЕЛУ.

Директор

Члан 18.

Орган пословођења Националног акредитационог тела је директор.

Директор се бира и разрешава у складу са законом, на основу јавног конкурса, из реда професора универзитета који имају искуство у пословођењу и обезбеђивању квалитета у високом образовању. И ЗАСНИВА РАДНИ ОДНОС НА ОДРЕЂЕНО ВРЕМЕ У НАЦИОНАЛНОМ АКРЕДИТАЦИОНОМ ТЕЛУ.

Директор се бира на период од пет година, са могућношћу још једног избора.

Надлежност директора

Члан 19.

Директор:

1) заступа и представља Национално акредитационо тело;

2) руководи радом и пословањем Националног акредитационог тела;

3) руководи радом стручних служби Националног акредитационог тела И НАДЗИРЕ АДМИНИСТРАТИВНИ РАД КОМИСИЈЕ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ;

4) одлучује о правима, обавезама и одговорностима запослених у Националном акредитационом телу;

5) доноси правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места;

6) спроводи одлуке управног одбора;

7) именује рецензенте са листе ~~које утврђује Национални савет ОБЈАВЉЕНЕ НА ЗВАНИЧНОЈ ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦИ НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА~~ (у даљем тексту: рецензенти), на предлог Комисије за акредитацију;

8) врши друге послове у складу са законом, статутом и актом о оснивању Националног акредитационог тела.

Комисија за акредитацију

Члан 20.

Стручни орган Националног акредитационог тела је Комисија за акредитацију.

Комисија за акредитацију спроводи поступак акредитације високошколских установа и студијских програма и поступак спољашње провере квалитета високошколских установа, у складу са законом и прописаним поступком и стандардима за акредитацију и за спољашњу проверу квалитета.

~~Комисија за акредитацију има 17 чланова,~~

КОМИСИЈА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ ИМА 19 ЧЛАНОВА, ОД КОЈИХ ЈЕ 17 ЧЛАНОВА ИЗ РЕДА НАСТАВНИКА ВИСОКОШКОЛСКИХ УСТАНОВА, ЈЕДАН ИЗ РЕДА СТУДЕНАТА И ЈЕДАН ИЗ РЕДА ПРИВРЕДНИКА. ОД 17 ЧЛАНОВА ИЗ РЕДА НАСТАВНИКА ВИСОКОШКОЛСКИХ УСТАНОВА ЈЕДАН ЈЕ НАСТАВНИК ТЕОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА КОЈИ ПРИПАДА ТРАДИЦИОНАЛНОЈ ЦРКВИ И ВЕРСКОЈ ЗАЈЕДНИЦИ.

Чланове Комисије за акредитацију бира управни одбор Националног акредитационог тела, ~~на предлог Националног савета,~~ НА ОСНОВУ ЈАВНОГ ПОЗИВА водећи рачуна о заступљености припадника оба пола, као и о заступљености образовно-научних, односно образовно-уметничких поља.

Чланови Комисије за акредитацију бирају се на пет година.

Члан Комисије за акредитацију има право на накнаду за рад у висини коју утврђује Управни одбор Националног акредитационог тела, уз сагласност Владе.

Члан Комисије за акредитацију не може бити лице изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу аутономне покрајине или локалне самоуправе, у орган политичке странке или на дужност органа пословођења високошколске установе, лице које је члан Националног савета, као ни лице које је запослено у Националном акредитационом телу.

Лице које је изабрано за члана Комисије за акредитацију, а које је на листи рецензената Конференције универзитета и Конференције академија и високих школа не може обављати послове рецензента у току трајања мандата члана Комисије за акредитацију.

Управни одбор разрешава члана Комисије за акредитацију:

- 1) на лични захтев;
- 2) ако несавесно обавља послове или својим поступцима повреди углед дужности коју обавља;
- 3) ако се испуни услов из става 8. овог члана;
- 4) због повреде етичког кодекса из члана 17. став 1. тачка 6) овог закона.

Комисија за акредитацију бира председника из реда својих чланова.

Комисија за акредитацију доноси пословник о раду.

Надлежност и рад Комисије за акредитацију

Члан 21.

Комисија за акредитацију:

- 1) одлучује о захтеву за акредитацију и спроводи поступак акредитације установа и студијских програма у области високог образовања;
- 2) сачињава извештај о почетној акредитацији у поступку издавања дозволе за рад;
- 3) спроводи поступак спољашње провере квалитета;
- 4) стара се о хармонизацији примене стандарда и процедура у области акредитације, у оквиру европског простора високог образовања;
- 5) обавља и друге послове у складу са статутом Националног акредитационог тела.

Ради обављања послова из става 1. тач. 1)–3) овог члана Комисија за акредитацију у складу са статутом Националног акредитационог тела:

- 1) образује поткомисије за образовно-научна поља, односно образовно-уметничко поље из члана 37. овог закона;
- 2) образује поткомисију за спољашњу проверу квалитета у чијем раду учествују представници студената;
- 3) предлаже Директору Националног акредитационог тела рецензенте, на начин и по поступку утврђеном статутом Националног акредитационог тела, ~~а са листе коју утврђује Национални савет,~~ А СА ЛИСТЕ ОБЈАВЉЕНЕ НА ЗВАНИЧНОЈ ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦИ НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА.

У случају акредитације студијског програма специфичног националног карактера, рецензенти се именују из реда домаћих универзитетских наставника, научника, уметника или стручњака.

У случају акредитације студијског програма докторских студија најмање један рецензент мора бити наставник, научник или уметник запослен на високошколској, односно научној установи из иностранства, који испуњава услове да буде ментор на том студијском програму, у складу са стандардима из члана 12. став 1. тачка 14) овог закона.

ЧЛАН 21 А

КОМИСИЈА ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ ПО ЖАЛБАМА

ЖАЛБЕНИ ОРГАН НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА ЈЕ КОМИСИЈА ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ ПО ЖАЛБАМА (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ) НА РЕШЕЊА КОМИСИЈЕ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ О ОДБИЈАЊУ ЗАХТЕВА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ОДНОСНО СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА.

КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ ИМА ПЕТ ЧЛАНОВА ИЗ РЕДА ПРИЗНАТИХ НАУЧНИКА И НАСТАВНИКА ВИСОКОШКОЛСКИХ И НАУЧНИХ УСТАНОВА ИЗ РЕПУБЛИКЕ РЕФЕРЕНТНИХ ЗА ОБЛАСТИ ОБЕЗБЕЂЕЊА КВАЛИТЕТА И АКРЕДИТАЦИЈЕ, ОД КОЈИХ ЈЕ НАЈМАЊЕ ЈЕДАН ИЗ ОБЛАСТИ ПРАВНИХ НАУКА.

ЧЛАНОВЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ БИРА УПРАВНИ ОДБОР НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА, НА ОСНОВУ ЈАВНОГ ПОЗИВА.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ БИРАЈУ СЕ НА ПЕТ ГОДИНА.

ЧЛАН КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ ИМА ПРАВО НА НАКНАДУ ЗА РАД У ВИСИНИ КОЈУ УТВРЂУЈЕ УПРАВНИ ОДБОР НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА, УЗ САГЛАСНОСТ ВЛАДЕ.

ЧЛАН КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ НЕ МОЖЕ БИТИ ЛИЦЕ ИЗАБРАНО, ПОСТАВЉЕНО ИЛИ ИМЕНОВАНО НА ФУНКЦИЈУ У ДРЖАВНОМ ОРГАНУ, ОРГАНУ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ИЛИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, У ОРГАН ПОЛИТИЧКЕ СТРАНКЕ ИЛИ НА ДУЖНОСТ ОРГАНА ПОСЛОВОЂЕЊА ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ЧЛАН НАЦИОНАЛНОГ САВЕТА, ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ЗАПОСЛЕНО У НАЦИОНАЛНОМ АКРЕДИТАЦИОНОМ ТЕЛУ, КАО НИ ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ИЗАБРАНО ЗА ЧЛАНА КОМИСИЈЕ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ.

ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ ИЗАБРАНО ЗА ЧЛАНА КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ, А КОЈЕ ЈЕ НА ЛИСТИ РЕЦЕНЗЕНАТА КОНФЕРЕНЦИЈЕ УНИВЕРЗИТЕТА И КОНФЕРЕНЦИЈЕ АКАДЕМИЈА И ВИСОКИХ ШКОЛА НЕ МОЖЕ ОБАВЉАТИ ПОСЛОВЕ РЕЦЕНЗЕНТА У ТОКУ ТРАЈАЊА МАНДАТА ЧЛАНА КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ.

УПРАВНИ ОДБОР НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА РАЗРЕШАВА ЧЛАНА КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ:

1) НА ЛИЧНИ ЗАХТЕВ;

2) АКО НЕСАВЕСНО ОБАВЉА ПОСЛОВЕ ИЛИ СВОЈИМ ПОСТУПЦИМА ПОВРЕДИ УГЛЕД ДУЖНОСТИ КОЈУ ОБАВЉА;

3) АКО СЕ ИСПУНИ УСЛОВ ИЗ СТАВА 6. ОВОГ ЧЛАНА;

4) ЗБОГ ПОВРЕДЕ ЕТИЧКОГ КОДЕКСА ИЗ ЧЛАНА 17. СТАВ 1. ТАЧКА 6) ОВОГ ЗАКОНА.

КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ БИРА ПРЕДСЕДНИКА ИЗ РЕДА СВОЈИХ ЧЛАНОВА.

КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ ДОНОСИ ПОСЛОВНИК О РАДУ.

Спољашња провера квалитета високошколских установа

Члан 22.

Провера испуњења обавеза високошколске установе у погледу квалитета врши се у складу са актом о стандардима и поступку за спољашњу проверу квалитета.

Поступак спољашње провере квалитета високошколске установе спроводи Комисија за акредитацију НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА редовно у четвртој години акредитационог циклуса, а може и ванредно, као и на захтев Министарства и Националног савета.

Извештај о извршеној спољашњој контроли квалитета високошколске установе ~~Комисија за акредитацију~~ НАЦИОНАЛНО АКРЕДИТАЦИОНО ТЕЛО доставља високошколској установи и подносиоцу захтева за ванредну проверу.

Уколико високошколска установа не испуни обавезе у погледу квалитета, ~~Комисија за акредитацију~~ НАЦИОНАЛНО АКРЕДИТАЦИОНО ТЕЛО у извештају из става 3. овог члана одређује високошколској установи мере за исправљање утврђених недостатака и накнадног праћења у трајању од шест месеци од дана достављања извештаја из става 3. овог члана.

~~Комисија за акредитацију~~ НАЦИОНАЛНО АКРЕДИТАЦИОНО ТЕЛО у року од 30 дана од дана истека рока из става 4. овог члана сачињава завршни извештај о спољашњој контроли и провери квалитета високошколске установе.

Извештај из става 3. овог члана, на који високошколска установа није уложила приговор у року из става 5. овог члана, као и извештај који ~~Комисија~~ НАЦИОНАЛНО АКРЕДИТАЦИОНО ТЕЛО усвоји након истека рока од шест месеци из става 4. овог члана (у даљем тексту: завршни извештај), објављује се на службеној интернет страници Националног акредитационог тела.

Уколико је завршни извештај негативан, Национално акредитационо тело у року од 30 дана од дана објављивања завршног извештаја доноси решење о одузимању акредитације студијског програма, односно акредитације високошколске установе.

Против решења из става 7. овог члана, високошколска установа може да изјави жалбу ~~Националном савету, преко Националног акредитационог тела~~ КОМИСИЈИ ЗА ЖАЛБЕ НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА.

Акредитација

Члан 23.

Акредитацијом се утврђује да високошколска установа и студијски програми испуњавају стандарде из члана 12. тач. 13) и 14) овог закона и да високошколска установа има право на издавање јавних исправа у складу са овим законом.

У поступку акредитације високошколске установе утврђује се испуњеност стандарда за акредитацију, да ли установа испуњава и одговарајуће услове из чл. 44–48. овог закона и да ли испуњава услов у погледу потребног броја наставника.

Услов у погледу потребног броја наставника високошколска установа испуњава ако има наставнике у радном односу са пуним радним временом за извођење најмање 70% часова активне наставе на студијском програму за који се тражи дозвола за рад, а најмање 20 наставника у радном односу са пуним радним временом на високошколској установи.

Изузетак су студијски програми у пољу уметности где тај број не може бити мањи од 50%.

Од укупног броја наставника потребних за обављање наставе по годинама студија за студијски програм за који се тражи дозвола за рад, академије струковних студија и високе школе струковних студија, изузев у пољу уметности, морају да имају најмање 50% наставника са стеченим научним називом доктора наука.

У поступку акредитације мастер академског, односно докторског студијског програма утврђује се и да ли су испуњени услови за обављање научноистраживачког, односно уметничко-истраживачког рада, у складу са законом.

Поступак акредитације спроводи се редовно, у року од седам година, а раније на захтев високошколске установе.

~~У поступку акредитације Национално акредитационо тело:~~

~~1) издаје уверење о акредитацији високошколске установе, односно студијског програма;~~

~~2) доноси решење којим се одбија захтев за акредитацију;~~

~~3) издаје потврду високошколској установи да је поднет уредан захтев;~~

~~4) доноси закључак којим упућује високошколску установу да допуни захтев недостајућом документацијом у року од 30 дана, а ако установа не допуни захтев у року, доноси решење о одбацивању захтева.~~

~~Национално акредитационо тело издаје уверење о акредитацији, односно доноси решење којим се одбија захтев за акредитацију у року од девет месеци од дана пријема уредног захтева.~~

ПОСТУПАК АКРЕДИТАЦИЈЕ СПРОВОДИ СЕ У РОКУ ОД ДЕВЕТ МЕСЕЦИ ОД ДАНА ПРИЈЕМА УРЕДНОГ ЗАХТЕВА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ.

У ПОСТУПКУ АКРЕДИТАЦИЈЕ НАЦИОНАЛНО АКРЕДИТАЦИОНО ТЕЛО:

1) ИЗДАЈЕ УВЕРЕЊЕ О АКРЕДИТАЦИЈИ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ОДНОСНО СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА, НА ОСНОВУ РЕШЕЊА КОМИСИЈЕ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ О АКРЕДИТАЦИЈИ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ОДНОСНО СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА, ОДНОСНО НА ОСНОВУ РЕШЕЊА КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ О АКРЕДИТАЦИЈИ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ОДНОСНО СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА;

2) ИЗДАЈЕ ПОТВРДУ ВИСОКОШКОЛСКОЈ УСТАНОВИ ДА ЈЕ ПОДНЕТ УРЕДАН ЗАХТЕВ;

3) ДОНОСИ ЗАКЉУЧАК КОЈИМ УПУЋУЈЕ ВИСОКОШКОЛСКУ УСТАНОВУ ДА ДОПУНИ ЗАХТЕВ НЕДОСТАЈУЋОМ ДОКУМЕНТАЦИЈОМ У РОКУ ОД 30 ДАНА, А АКО УСТАНОВА НЕ ДОПУНИ ЗАХТЕВ У РОКУ, ДОНОСИ РЕШЕЊЕ О ОДБАЦИВАЊУ ЗАХТЕВА.

~~На решење Националног акредитационог тела којим се одбија захтев за акредитацију, високошколска установа, може у року од 15 дана од дана пријема решења уложити жалбу Националном савету преко Националног акредитационог тела.~~

~~У року од 30 дана од дана пријема жалбе на решење из става 10. овог члана, Национални савет именује жалбену комисију.~~

~~У жалбену комисију из става 11. овог члана именују се три рецензента из одговарајуће области са листе рецензената коју је утврдио Национални савет.~~

~~Рецензент из става 12. овог члана не може бити лице запослено на високошколској установи која је поднела жалбу, као ни лице које је учествовало у поступку доношења решења из става 10. овог члана.~~

~~Жалбена комисија доставља Националном савету извештај и предлог за доношење одлуке о жалби поднетој на решење из става 10. овог члана у року од 30 дана од дана именовања.~~

~~Национални савет у року од 30 дана од дана достављања предлога из става 14. овог члана доноси решење којим може одбити жалбу или поништити првостепено решење и вратити Националном акредитационом телу на поновно одлучивање.~~

~~Национално акредитационо тело је дужно да у року од 30 дана од дана пријема решења Националног савета о поништавању првостепеног решења и враћању на поновно одлучивање донесе решење у складу са правним схватањем Националног савета.~~

~~Уколико високошколска установа уложи жалбу против решења Националног акредитационог тела из става 16. овог члана, Национални савет ће сам, у року од 30 дана од дана пријема жалбе одлучити о захтеву за акредитацију.~~

~~Решење којим се жалба одбија, односно решење којим Национални савет сам одлучује о акредитацији, коначно је у управном поступку.~~

~~Високошколска установа из става 17. овог члана, има право да понови захтев за акредитацију по истеку рока од 90 дана од дана доношења коначног решења којим се одбија захтев за акредитацију.~~

~~Рецензенти из става 12. овог члана имају право на накнаду за рад у висини коју утврди Влада.~~

ЧЛАН 23 А

ЖАЛБА НА РЕШЕЊЕ КОМИСИЈЕ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ О ОДБИЈАЊУ ЗАХТЕВА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ

НА РЕШЕЊЕ КОМИСИЈЕ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ О ОДБИЈАЊУ ЗАХТЕВА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ОДНОСНО СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА МОЖЕ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ПРИЈЕМА РЕШЕЊА ПОДНЕТИ ЖАЛБУ КОМИСИЈИ ЗА ЖАЛБЕ НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА, ПРЕКО КОМИСИЈЕ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ.

КОМИСИЈА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ УТВРЂУЈЕ ДА ЛИ ЈЕ ЖАЛБА БЛАГОВРЕМЕНА, ДОПУШТЕНА И ПОДНЕТА ОД СТРАНЕ ОВЛАШЋЕНОГ ЛИЦА И ДА ЛИ ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ЗА УДОВОЉАВАЊЕ ЖАЛБЕНОМ ЗАХТЕВУ И ДОНОШЕЊЕ НОВОГ РЕШЕЊА КОЈИМ СЕ ПОБИЈАНО РЕШЕЊЕ ПОНИШТАВА.

КОМИСИЈА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ МОЖЕ ДА ДОПУНИ ПОСТУПАК АКО НАЂЕ ДА ЈЕ ТО НЕОПХОДНО.

АКО КОМИСИЈА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ НЕ ОДБАЦИ ЖАЛБУ, НИТИ УДОВОЉИ ЖАЛБЕНОМ ЗАХТЕВУ, ПРОСЛЕЂУЈЕ ЖАЛБУ КОМИСИЈИ ЗА ЖАЛБЕ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ПРИЈЕМА ЖАЛБЕ.

У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ЖАЛБЕ НА РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ ИМЕНУЈЕ ЖАЛБЕНУ ПОДКОМИСИЈУ.

У ЖАЛБЕНУ ПОДКОМИСИЈУ ИМЕНУЈУ СЕ ТРИ РЕЦЕНЗЕНТА ИЗ ОДГОВАРАЈУЋЕ ОБЛАСТИ СА ЛИСТЕ РЕЦЕНЗЕНАТА КОЈУ ЈЕ УТВРДИЛО НАЦИОНАЛНО АКРЕДИТАЦИОНО ТЕЛО.

ЖАЛБЕНА ПОДКОМИСИЈА ДОСТАВЉА КОМИСИЈИ ЗА ЖАЛБЕ ИЗВЕШТАЈ И ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ЖАЛБИ ПОДНЕТОЈ НА РЕШЕЊЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ИМЕНОВАЊА.

КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА ПРЕДЛОГА ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА ДОНОСИ РЕШЕЊЕ КОЈИМ МОЖЕ ОДБИТИ ЖАЛБУ ИЛИ ПОНИШТИТИ ПРВОСТЕПЕНО РЕШЕЊЕ И ВРАТИТИ ГА КОМИСИЈИ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ НА ПОНОВНО ОДЛУЧИВАЊЕ.

КОМИСИЈА ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ ЈЕ ДУЖНА ДА У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ОДЛУКЕ КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ О ПОНИШТАВАЊУ ПРВОСТЕПЕНОГ РЕШЕЊА И ВРАЋАЊУ НА ПОНОВНО ОДЛУЧИВАЊЕ ДОНЕСЕ РЕШЕЊЕ У СКЛАДУ СА ПРАВНИМ СХВАТАЊЕМ КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ.

УКОЛИКО ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА УЛОЖИ ЖАЛБУ ПРОТИВ РЕШЕЊА КОМИСИЈЕ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ ИЗ СТАВА 9. ОВОГ ЧЛАНА, КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ ЋЕ САМА, У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА ЖАЛБЕ ДОНЕТИ РЕШЕЊЕ О ЗАХТЕВУ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ У СКЛАДУ СА СВОЈИМ ПРАВНИМ СХВАТАЊЕМ.

РЕШЕЊЕ КОЈИМ СЕ ЖАЛБА ОДБИЈА, ОДНОСНО РЕШЕЊЕ КОЈИМ КОМИСИЈА ЗА ЖАЛБЕ ОДЛУЧУЈЕ О ЗАХТЕВУ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ У СКЛАДУ СА СВОЈИМ ПРАВНИМ СХВАТАЊЕМ, КОНАЧНО ЈЕ У УПРАВНОМ ПОСТУПКУ.

НА ПИТАЊА ПОСТУПАЊА ПО ЖАЛБИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА КОЈА НИСУ ПОСЕБНО УРЕЂЕНА ОВИМ ЗАКОНОМ ПРИМЕЊУЈЕ СЕ ЗАКОН КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ОПШТИ УПРАВНИ ПОСТУПАК.

ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА КОЈОЈ ЈЕ ОДБИЈЕН ЗАХТЕВ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ, ИМА ПРАВО ДА ПОНОВИ ЗАХТЕВ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ ПО ИСТЕКУ РОКА ОД 90 ДАНА ОД ДАНА ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА ИЗ СТАВА 11. ОВОГ ЧЛАНА.

РЕЦЕНЗЕНТ ИЗ СТАВА 6. ОВОГ ЧЛАНА НЕ МОЖЕ БИТИ ЛИЦЕ ЗАПОСЛЕНО НА ВИСОКОШКОЛСКОЈ УСТАНОВИ КОЈА ЈЕ ПОДНЕЛА ЖАЛБУ, КАО НИ ЛИЦЕ КОЈЕ ЈЕ УЧЕСТВОВАЛО У ПОСТУПКУ ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

РЕЦЕНЗЕНТИ ИЗ СТАВА 6. ОВОГ ЧЛАНА ИМАЈУ ПРАВО НА НАКНАДУ ЗА РАД У ВИСИНИ КОЈУ УТВРДИ УПРАВНИ ОДБОР, УЗ САГЛАСНОСТ ВЛАДЕ.

Министарство

Члан 31.

Министарство:

- 1) предлаже Влади политику високог образовања;
- 2) планира политику уписа студената на студије које остварују високошколске установе чији је оснивач Република, на предлог Националног савета;
- 3) прати развој високог образовања;
- 4) издаје дозволу за рад високошколских установа;
- 5) расподељује финансијска средства из буџета Републике намењена високошколским установама и контролише њихово коришћење;

6) стара се о укључивању високошколских установа у процес признавања високошколских квалификација у Европи;

7) врши надзор над законитошћу прописа из члана 12. став 1. тач. 10)–14), у складу са законом којим се уређује државна управа;

~~8) утврђује поступак за спољашњу проверу квалитета високошколских установа;~~

9) потврђује, на захтев заинтересованог лица, да је исправа коју је издала високошколска установа јавна исправа;

10) обавља и друге послове, у складу са законом.

~~Акт из става 1. тачка 8) овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.~~

Обим студија

Члан 39.

Сваки предмет из студијског програма или кратког програма студија исказује се бројем одговарајућих ЕСПБ бодова, а обим програма се изражава збиром ЕСПБ бодова.

Збир од 60 ЕСПБ бодова одговара просечном укупном ангажовању студента у обиму 40-часовне радне недеље током једне школске године.

Укупно ангажовање студента састоји се од активне наставе (предавања, вежбе, практикуми, семинари и др.), самосталног рада, колоквијума, испита, израде завршних радова, студентске праксе, добровољног рада у локалној заједници и других видова ангажовања.

Добровољни рад је рад студента без накнаде, који организује високошколска установа на пројектима од значаја за локалну заједницу који се вреднује у систему високог образовања.

Услове, начин организовања и вредновање добровољног рада уређује високошколска установа својим општим актом.

Укупан број часова активне наставе не може бити мањи од 600 часова у току школске године.

Основне академске студије имају од 180 до 240 ЕСПБ бодова.

Основне струковне студије имају 180 ЕСПБ бодова.

Специјалистичке струковне студије имају најмање 60 ЕСПБ бодова.

Специјалистичке академске студије имају најмање 60 ЕСПБ бодова када су претходно завршене мастер академске студије.

Мастер академске студије имају:

1) најмање 60 ЕСПБ бодова, када је претходно остварен обим основних академских студија од 240 ЕСПБ бодова;

2) најмање 120 ЕСПБ бодова када је претходно остварен обим основних академских студија од 180 ЕСПБ бодова.

Мастер струковне студије имају најмање 120 ЕСПБ бодова када је претходно остварен обим ~~првог степена студија~~ ПРВОГ СТЕПЕНА АКАДЕМСКИХ ИЛИ СТРУКОВНИХ СТУДИЈА од најмање 180 ЕСПБ бодова.

Студијски програми академских студија могу се организовати интегрисано у оквиру основних и мастер академских студија.

Докторске студије имају најмање 180 ЕСПБ бодова, уз претходно остварени обим студија од најмање 300 ЕСПБ бодова на основним академским и мастер академским студијама, односно интегрисаним академским студијама.

Студијски програми академских студија из медицинских наука могу се организовати интегрисано у оквиру основних и мастер академских студија, са укупним обимом од највише 360 ЕСПБ бодова.

Кратки програм студија може се изводити у обиму од 30 до 60 ЕСПБ бодова.

Оснивање

Члан 51.

Самосталну високошколску установу могу основати Република, правно и физичко лице, у складу са законом.

Када је оснивач самосталне високошколске установе Република, одлуку о оснивању доноси Влада.

Високошколске установе за остваривање студијских програма за потребе полицијског, односно војног образовања, као и за потребе националне безбедности, оснива Влада, у складу са условима утврђеним овим законом.

Високошколске установе из става 3. овог члана могу бити у саставу универзитета, односно академије струковних студија, у складу са посебним споразумом универзитета, односно академије струковних студија и Владе.

Споразумом универзитета, односно академије струковних студија и Владе, на предлог органа државне управе надлежног за унутрашње послове, послове националне безбедности, односно послове одбране, може се установити посебан студијски програм за потребе полицијског, односно војног образовања, као и за потребе националне безбедности, у оквиру одређеног универзитета, односно академије струковних студија.

Споразумом универзитета, односно академије струковних студија и високошколске установе из става 3. овог члана може се, уз сагласност Владе, установити студијски програм за стицање заједничке дипломе.

Влада, на предлог органа државне управе надлежног за унутрашње послове, послове националне безбедности, односно послове одбране, ближе уређује услове и начин остваривања студијских програма из ст. 5. и 6. овог члана и положај ОРГАНА ПОСЛОВОЋЕЊА, наставника и студената, у погледу особености везаних за циљеве и природу полицијског односно војног образовања и образовања за потребе националне безбедности.

Управни надзор над радом високошколских установа из става 3. овог члана и остваривањем студијских програма из ст. 5. и 6. овог члана врши орган државне управе надлежан за унутрашње послове, послове националне безбедности, односно послове одбране.

Услови за избор у звање наставника

Члан 74.

У звање наставника може бити изабрано лице које има одговарајући стручни, академски, научни, односно уметнички назив стечен на акредитованом студијском програму и акредитованој високошколској установи и способност за наставни рад.

У звање предавача може бити изабрано лице које има академски назив магистар, односно најмање стручни назив специјалисте академских студија.

У звање вишег предавача може бити изабрано лице које има научни назив доктора наука, односно уметнички назив доктора уметности.

У звање професора струковних студија може бити изабрано лице које има научни назив доктора наука, односно уметнички назив доктора уметности и има научне, односно стручне радове објављене у научним часописима или зборницима, са рецензијама, односно уметничка остварења.

У звање предавача, вишег предавача и професора струковних студија из поља уметности може бити изабрано и лице које има високо образовање првог, односно другог степена и призната уметничка остварења.

У звање доцента може бити изабрано лице које је претходне степене студија завршило са просечном оценом најмање осам (8), односно које има најмање три године педагошког искуства на високошколској установи, има научни назив доктора наука, односно уметнички назив доктора уметности, и има научне, односно стручне радове објављене у научним часописима или зборницима, са рецензијама, односно уметничка остварења.

У звање доцента из поља уметности може бити изабрано и лице које има високо образовање мастер академских студија и призната уметничка остварења.

У звање ванредног професора може бити изабрано лице које поред услова из става 6. овог члана има и више научних радова од значаја за развој

науке, у ужој научној области, објављених у међународним или водећим домаћим часописима, са рецензијама, односно више уметничких остварења у уметничкој области оригинално стручно остварење (пројекат, студију, патент, оригинални метод, нову сорту и сл.), односно руковођење или учешће у научним, односно уметничким пројектима, објављен уџбеник или монографију, практикум или збирку задатака за ужу научну, односно уметничку област за коју се бира и више радова саопштених на међународним или домаћим научним скуповима.

У звање ванредног професора из поља уметности може бити изабрано и лице које има високо образовање мастер академских студија и уметничка дела која представљају самосталан допринос уметности.

У звање редовног професора може бити изабрано лице које поред услова из става 8. овог члана има и већи број научних радова који утичу на развој научне мисли у ужој области објављених у међународним или водећим домаћим часописима, са рецензијама, односно већи број признатих уметничких остварења значајних за развој уметности, већи број научних радова и саопштења изнетих на међународним или домаћим научним скуповима, објављен уџбеник или монографију или оригинално стручно остварење, остварене резултате у развоју научно-наставног подмлатка на факултету, учешће у завршним радовима на специјалистичким и мастер академским студијама.

У звање редовног професора из поља уметности може бити изабрано и лице које има високо образовање мастер академских студија и изузетна уметничка дела која су значајно утицала на развој културе и уметности.

Ближи услови за избор у звање наставника утврђују се општим актом високошколске установе, у складу са минималним условима за избор у звања наставника на универзитету из члана 12. став 1. тачка 15) овог закона.

ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ КОЈЕ ОСТВАРУЈУ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈСКЕ ПРОГРАМЕ У ОБЛАСТИ ТЕОЛОГИЈЕ ЈЕДНЕ ОД ТРАДИЦИОНАЛНИХ ЦРКАВА И ВЕРСКИХ ЗАЈЕДНИЦА ОВЛАШЋЕНЕ СУ ДА ОПШТИМ АКТОМ ПРОПИШУ КАО НЕОПХОДАН УСЛОВ САГЛАСНОСТ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА ТЕ ЦРКВЕ ИЛИ ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ЗА УЧЕШЋЕ У КОНКУРСУ ЗА ИЗБОР НАСТАВНИКА И САРАДНИКА, КАО И САГЛАСНОСТ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА ТЕ ЦРКВЕ ИЛИ ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА (САГЛАСНОСТ ЗА СЛУЖБУ УЧЕЊА).

САГЛАСНОСТ ЗА СЛУЖБУ УЧЕЊА НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА ЦРКВЕ ИЛИ ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА ПРЕДСТАВЉА ОБАВЕЗАН УСЛОВ ЗА ЗАСНИВАЊЕ РАДНОГ ОДНОСА.

ЛИЦЕ КОЈЕ ИМА СТЕЧЕНО ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА И САРАДНИКА У ВИСОКОШКОЛСКОЈ УСТАНОВИ КОЈА ОСТВАРУЈЕ АКАДЕМСКЕ ПРОГРАМЕ У ОБЛАСТИ ТЕОЛОГИЈЕ ЈЕДНЕ ОД ТРАДИЦИОНАЛНИХ ЦРКАВА ИЛИ ВЕРСКИХ ЗАЈЕДНИЦА, ГУБИ ТО ЗВАЊЕ УКОЛИКО НАДЛЕЖНИ ОРГАН ТРАДИЦИОНАЛНЕ ЦРКВЕ ИЛИ ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ПОВУЧЕ САГЛАСНОСТ ДАТУ У СМISЛУ СТ. 13. И 14. ОВОГ ЧЛАНА, ИЗ РАЗЛОГА ШТО СУ АКТИВНОСТИ, СТАВОВИ ИЛИ ПОНАШАЊЕ ТОГА ЛИЦА У СУПРОТНОСТИ СА УВЕРЕЊИМА КОЈЕ ТА ЦРКВА, ОДНОСНО ВЕРСКА ЗАЈЕДНИЦА ПРОПОВЕДА,

УЧЕЊЕМ ИЛИ АУТОНОМНИМ ПРАВОМ ЦРКВЕ, ОДНОСНО ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ, ИЛИ УКОЛИКО ПОДРИВАЈУ ЊЕН УГЛЕД.

ПОСТУПАК ПОВЛАЧЕЊА САГЛАСНОСТИ ЦРКВЕ И ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ЗА РАД НАСТАВНИКА УРЕЂУЈЕ СЕ ОПШТИМ АКТОМ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ТАКО ДА БУДУ БЛИЖЕ ПРОПИСАНИ РАЗЛОЗИ ЗА ПОВЛАЧЕЊЕ САГЛАСНОСТИ ЗА СЛУЖБУ УЧЕЊА, УЧЕШЋЕ ПРЕДСТАВНИКА УПРАВЕ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ У ПОСТУПКУ И ПРАВО НА ИЗЈАШЊАВАЊЕ НАСТАВНИКА О КОМ СЕ ОДЛУЧУЈЕ.

Стицање звања наставника и заснивање радног односа

Члан 75.

Високошколска установа расписује конкурс за стицање звања и заснивање радног односа наставника за уже научне, стручне, односно уметничке области утврђене општим актом високошколске установе.

Универзитет врши избор у сва звања наставника, на предлог факултета, односно друге високошколске јединице, а академија струковних студија за наставнике у звању предавача, вишег предавача и професора струковних студија, на предлог одговарајуће високошколске јединице академије струковних студија.

Висока школа врши избор у сва звања наставника, а висока школа струковних студија врши избор у звања предавача, вишег предавача и професора струковних студија.

Лице изабрано у звање предавача, вишег предавача, доцента и ванредног професора стиче звање и заснива радни однос на период у трајању од пет година.

Лице изабрано у звање професора струковних студија и редовног професора стиче звање и заснива радни однос на неодређено време.

Са лицем изабраним у звање наставника уговор о раду закључује орган пословођења високошколске установе из става 1. овог члана.

Начин и поступак заснивања радног односа и стицања звања наставника уређују се општим актом самосталне високошколске установе.

Приликом избора у звања наставника, универзитет и високошколска установа цени следеће елементе: оцену о резултатима образовног, научног, истраживачког односно уметничког рада, оцену о ангажовању у развоју наставе и развоју других делатности високошколске установе, оцену о резултатима педагошког рада, као и оцену резултата постигнутих у обезбеђивању научно-наставног, односно уметничко-наставног подмлатка.

Оцена о резултатима научноистраживачког рада даје се на основу услова из члана 74. став 12. овог закона.

Оцену о резултатима ангажовања у развоју наставе и других делатности и оцену о резултатима постигнутим у обезбеђивању научно-наставног, односно уметничко-наставног подмлатка даје се на основу услова које дефинише високошколска јединица у оквиру које наставник изводи наставу, а у складу са општим актом самосталне високошколске установе.

При оцењивању резултата педагошког рада узима се у обзир мишљење студената, у складу са општим актом самосталне високошколске установе.

Високошколска установа је дужна да конкурс из става 1. овог члана распише најкасније шест месеци пре истека времена на које је наставник биран и да га оконча у року од девет месеци од дана расписивања конкурса.

ИЗУЗЕТНО, СА ЛИЦЕМ ИЗАБРАНИМ У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА КОЈЕ ЈЕ ЈАВНИ ФУНКЦИОНЕР ИЛИ ИМА ЗАСНОВАН РАДНИ ОДНОС СА ПУНИМ РАДНИМ ВРЕМЕНОМ У ОРГАНУ ЈАВНЕ ВЛАСТИ, А КОМЕ ЈЕ У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА О СПРЕЧАВАЊЕ СУКОБА ИНТЕРЕСА ДОПУштЕНО ДА ОБАВЉА НАСТАВНУ ДЕЛАТНОСТ И НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКИ РАД КАО ДРУГИ ПОСАО, ОДНОСНО ДЕЛАТНОСТ, ОДНОСНО ЛИЦЕМ КОМЕ ЈЕ ПОВЕРАНО ЈАВНО ОВЛАШЋЕЊЕ, ОРГАН ПОСЛОВОЂЕЊА ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЗАКЉУЧУЈЕ УГОВОР О ДОПУНСКОМ РАДУ НАЈВИШЕ ДО ЈЕДНЕ ТРЕЋИНЕ ПУНОГ РАДНОГ ВРЕМЕНА, У СКЛАДУ СА ОПШТИМ АКТОМ САМОСТАЛНЕ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ.

Престанак радног односа наставника

Члан 93.

Наставнику престаје радни однос на крају школске године у којој је навршио 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања.

Наставнику који је испунио услове из става 1. овог члана у звању редовног професора, уколико постоји потреба за наставком рада, може се продужити радни однос уговором са високошколском установом на одређено време до две године, уз могућност додатних продужења, а најдуже до краја школске године у којој навршава 70 година живота.

Наставнику из става 1. овог члана може се продужити радни однос ако има најмање 20 година радног искуства у високом образовању и ако је након стицања звања редовног професора остварио резултате у научном раду, односно у уметничком стваралаштву и у развоју научнонаставног подмлатка на факултету који су потребни за избор у звање редовног професора на основу члана 74. ст. 10 – 12. овог закона.

Ближе критеријуме за закључење уговора о раду након 65. године живота доноси Национални савет, а високошколска установа, односно универзитет може статутом да пропише и додатне критеријуме.

Наставник коме је престао радни однос због одласка у пензију задржава звање које је имао у тренутку пензионисања.

Наставник из става 5. овог члана може задржати преузете обавезе на мастер академским и докторским студијама као ментор или члан комисија у поступку израде и одбране завршних радова, односно дисертација на тим студијама, најдуже још две школске године од одласка у пензију.

На основу одлуке одговарајућег стручног органа, наставник из става 5. овог члана може изводити све облике наставе на мастер академским и докторским студијама и бити члан комисија у поступку израде и одбране завршних радова, односно дисертација на тим студијама, најдуже још две школске године од одласка у пензију.

Наставник коме је престао радни однос због одласка у пензију може да буде члан комисије за припремање предлога за избор наставника и сарадника универзитета.

НАСТАВНИК КОМЕ ЈЕ ПРОДУЖЕН РАДНИ ОДНОС У СКЛАДУ СА СТАВОМ 2. ОВОГ ЧЛАНА НЕ МОЖЕ БИТИ БИРАН У ОРГАНЕ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ И ЊЕНИХ ОРГАНИЗАЦИОНИХ ЈЕДИНИЦА.

НАСТАВНИКУ КОМЕ ЈЕ ПОВУЧЕНА САГЛАСНОСТ ЗА СЛУЖБУ УЧЕЊА НА ОСНОВУ ЧЛАНА 74. СТАВ 15. ОВОГ ЗАКОНА ПРЕСТАЈЕ РАДНИ ОДНОС.

XI. СТУДЕНТИ

Упис

Члан 97.

На акредитоване студијске програме које организује високошколска установа могу се уписати кандидати под условима и на начин уређен овим законом и општим актом самосталне високошколске установе.

Страни држављанин може се уписати на студијске програме из става 1. овог члана под истим условима као и домаћи држављанин у погледу претходног образовања.

Лице се може уписати на студијске програме из става 1. овог члана ако познаје језик на коме се изводи настава.

Услови, начин и поступак провере знања језика из става 3. овог члана уређују се општим актом високошколске установе.

Лице које се упише на студијске програме из става 1. овог члана стиче статус студента.

Студент се уписује у статусу студента који се финансира из буџета или студента који се сам финансира.

ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ КОЈЕ ОСТВАРУЈУ АКАДЕМСКЕ СТУДИЈСКЕ ПРОГРАМЕ У ОБЛАСТИ ТЕОЛОГИЈЕ ЈЕДНЕ ОД ТРАДИЦИОНАЛНИХ ЦРКАВА И ВЕРСКИХ ЗАЈЕДНИЦА ОВЛАШЋЕНЕ СУ ДА ОПШТИМ АКТОМ ПРОПИШУ ПОРЕД ОПШТИХ УСЛОВА ЗА УПИС КАНДИДАТА НА ОСНОВНЕ, МАСТЕР АКАДЕМСКЕ СТУДИЈЕ И ДОКТОРАТЕ САГЛАСНОСТ

НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА ЦРКВЕ ИЛИ ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ, ИМАЈУЋИ У ВИДУ ОСОБЕНОСТИ ВЕЗАНЕ ЗА СВРХУ И ПРИРОДУ ТЕОЛОШКОГ ОБРАЗОВАЊА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ. САГЛАСНОСТ ИЗ ОВОГА СТАВА МОЖЕ ПОВУЋИ НАДЛЕЖНИ ОРГАН ТРАДИЦИОНАЛНЕ ЦРКВЕ ИЛИ ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ КОЈИ ЈЕ ТУ САГЛАСНОСТ ДАО, АКО СУ АКТИВНОСТИ, СТАВОВИ ИЛИ ПОНАШАЊЕ СТУДЕНТА У СУПРОТНОСТИ СА УВЕРЕЊИМА КОЈЕ ТА ЦРКВА, ОДНОСНО ВЕРСКА ЗАЈЕДНИЦА ПРОПОВЕДА, УЧЕЊЕМ ИЛИ АУТОНОМНИМ ПРАВОМ ЦРКВЕ, ОДНОСНО ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ, ИЛИ УКОЛИКО ПОДРИВАЈУ ЊЕН УГЛЕД.

Рангирање и упис кандидата

Члан 100.

~~Високошколска установа, у складу са законом, уписује кандидате уз признавање опште, односно стручне матуре за упис на академске, односно струковне студије, односно уметничке матуре за упис на студијске програме у области уметности.~~

~~Високошколска установа утврђује критеријуме на основу којих се обавља класификација и избор кандидата за упис на студије.~~

~~Високошколска установа сачињава ранг листу пријављених кандидата за упис на студије првог степена на основу општег успеха постигнутог у средњем образовању у четворогодишњем трајању, успеха на матури, резултата испита за проверу знања, односно склоности и способности и по потреби на основу успеха на националним и интернационалним такмичењима, у складу са општим актом високошколске установе.~~

ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА ВРШИ УПИС НА СТУДИЈЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ, УЗ ВРЕДНОВАЊЕ ОПШТЕ, СТРУЧНЕ И УМЕТНИЧКЕ МАТУРЕ.

ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА СВОЈИМ ОПШТИМ АКТОМ УТВРЂУЈЕ КОЈИ СЕ ИСПИТИ СА ОПШТЕ, СТРУЧНЕ И УМЕТНИЧКЕ МАТУРЕ ВРЕДНУЈУ ПРИЛИКОМ УПИСА НА СТУДИЈЕ И УТВРЂУЈЕ КРИТЕРИЈУМЕ НА ОСНОВУ КОЈИХ СЕ ОБАВЉА КЛАСИФИКАЦИЈА И ИЗБОР КАНДИДАТА ЗА УПИС НА СТУДИЈЕ.

ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА САЧИЊАВА РАНГ ЛИСТУ ПРИЈАВЉЕНИХ КАНДИДАТА ЗА УПИС НА СТУДИЈЕ ПРВОГ СТЕПЕНА НА ОСНОВУ ОПШТЕГ УСПЕХА ПОСТИГНУТОГ У СРЕДЊЕМ ОБРАЗОВАЊУ У ЧЕТВОРОГОДИШЊЕМ ТРАЈАЊУ И НА МАТУРСКИМ ИСПИТИМА, РЕЗУЛТАТА ИСПИТА ЗА ПРОВЕРУ ПОСЕБНИХ ЗНАЊА, СКЛОНОСТИ И СПОСОБНОСТИ И ПО ПОТРЕБИ НА ОСНОВУ УСПЕХА НА НАЦИОНАЛНИМ И ИНТЕРНАЦИОНАЛНИМ ТАКМИЧЕЊИМА, У СКЛАДУ СА ОПШТИМ АКТОМ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ.

Високошколска установа уписује под условима из ст. 1–3. овог члана и кандидате који су завршили међународно признату матуру (International Baccalaureate Diploma Programme и др.).

Право уписа на студије првог степена стиче кандидат који је на ранг листи из става 3. овог члана рангиран у оквиру броја студената из члана 99. овог закона.

Студент студија првог степена друге самосталне високошколске установе, лице које има стечено високо образовање на студијама првог степена и лице коме је престао статус студента у складу са овим законом, може се уписати на студије првог степена, под условима и на начин прописан општим актом самосталне високошколске установе.

Право из става 6. овог члана остварује се на лични захтев.

На студије другог и трећег степена кандидат се уписује под условима, на начин и по поступку утврђеном општим актом и конкурсом самосталне високошколске установе.

Стручно упутство о упису кандидата на високошколске установе, упису по афирмативним мерама и другим питањима од значаја за упис на високошколску установу чији је оснивач Република, доноси министар.

Дисциплинска одговорност студента

Члан 108.

Студент одговара за повреду обавезе која је у време извршења била утврђена општим актом ~~самосталне~~ високошколске установе.

За тежу повреду обавезе студенту се може изрећи и мера искључења са студија на високошколској установи.

Дисциплински поступак не може се покренути по истеку три месеца од дана сазнања за повреду обавезе и учиниоца, а најкасније годину дана од дана када је повреда учињена.

Општим актом ~~самосталне~~ високошколске установе утврђују се лакше и теже повреде обавеза студената, дисциплински органи и дисциплински поступак за утврђивање одговорности студента.

Престанак статуса студента

Члан 109.

Статус студента престаје у случају:

- 1) исписивања са студија;
- 2) завршетка студија;
- 3) неуписивања школске године;
- 4) кад не заврши студије до истека рока који се одређује у двоструком броју школских година потребних за реализацију студијског програма, осим у случају студија уз рад;

5) изрицања дисциплинске мере искључења са студија на високошколској установи;

5А) ПОВЛАЧЕЊА САГЛАСНОСТИ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА ЦРКВЕ ИЛИ ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ЗА СТУДИЈЕ НА ТОЈ ВИСОКОШКОЛСКОЈ УСТАНОВИ.

Студент који студира уз рад, студент са инвалидитетом, студент који је уписан на студије по афирмативној мери и студент који има статус категорисаног врхунског спортисте задржава статус студента до истека рока који се одређује у троструком броју школских година потребних за реализацију студијског програма.

Студенту се, на лични захтев, може продужити рок за завршетак студија, у складу са општим актом високошколске установе.

Стручни, академски и научни називи

Члан 110.

Лице које заврши основне академске студије у обиму од најмање 180 ЕСПБ бодова, односно у трајању од најмање три године стиче стручни назив са значком звања првога степена академских студија из одговарајуће области.

Лице које заврши основне академске студије у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, односно у трајању од најмање четири године стиче стручни назив „дипломирани” са значком звања првог степена академских студија из одговарајуће области.

Лице које заврши основне струковне студије стиче стручни назив са значком звања првога степена струковних студија из одговарајуће области.

Лице које заврши специјалистичке академске студије стиче стручни назив специјалиста са значком звања другог степена академских студија из одговарајуће области.

Лице које заврши специјалистичке струковне студије стиче стручни назив специјалиста са значком звања првог степена струковних студија из одговарајуће области.

Лице које заврши мастер академске студије стиче академски назив мастер са значком звања другог степена мастер академских студија из одговарајуће области.

Лице које заврши мастер струковне студије стиче стручни назив струковни мастер са значком звања другог степена мастер струковних студија из одговарајуће области.

Лице које заврши докторске, односно академске студије трећег степена, стиче научни назив доктор наука, ~~односно доктор уметности~~ ОДНОСНО УМЕТНИЧКИ НАЗИВ ДОКТОР УМЕТНОСТИ, са значком поља, односно области.

Листу звања из одговарајућих области и скраћенице стручних, академских, научних и уметничких назива утврђује Национални савет, на предлог Конференције универзитета, односно Конференције академија и високих школа.

Скраћеница стручног назива и академског назива мастер наводи се из имена и презимена, а скраћеница академског назива магистар наука, односно магистар уметности и научног назива доктор наука, односно уметничког назива доктор уметности испред имена и презимена.

У међународном промету и у дипломи на енглеском језику назив који је стакло лице из става 1. овог члана је bachelor, назив који је стакло лице из става 2. овог члана је bachelor with honours, назив који је стакло лице из става 3. овог члана је bachelor (appl.), назив које је стакло лице из става 6. овог члана је master, назив које је стакло лице из става 7. овог члана је master (appl.), а назив које је стакло лице из става 8. овог члана је Ph.D., односно D.A., односно одговарајући назив на језику на који се диплома преводи.

Евиденције које води високошколска установа

Члан 113.

Високошколска установа води: матичну књигу студената, евиденцију о издатим дипломама и додацима диплома, евиденцију о запосленима, евиденцију о признатим страним високошколским исправама ради наставка школовања и записник о полагању испита.

Високошколске установе воде и евиденцију о полазницима и издатим сертификатима о завршеном кратком програму студија.

Евиденција из става 1. овог члана води се на српском језику, ћириличким писмом, у штампаној форми, а може се водити и електронски.

Када се настава остварује на језику националне мањине, евиденција из става 1. овог члана води се на српском језику ћириличким писмом и на језику и писму националне мањине.

Подаци уписани у евиденцију високошколске установе достављају се Министарству за обављање законом утврђених послова, у складу са овим законом.

Ближе услове у погледу вођења, прикупљања, уноса, ажурирања, доступности података о којима се води евиденција, ПОСЕБНЕ УСЛОВЕ У ПОГЛЕДУ ОБЕЗБЕЂИВАЊА ИНТЕГРИТЕТА И ПОВЕРЉИВОСТИ ПОДАТАКА ИЗ ЕВИДЕНЦИЈЕ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ У КОЈОЈ СЕ ОСТВАРУЈУ СТУДИЈСКИ ПРОГРАМИ ЗА ПОТРЕБЕ НАЦИОНАЛНЕ БЕЗБЕДНОСТИ као и друга питања од значаја за вођење евиденција, прописује министар.

Студенти

Члан 148.

Студенти уписани на студије до ступања на снагу овог закона у складу с одредбама чл. 82–88. Закона о високом образовању („Службени гласник РС”,

бр. 76/05, 100/07 – аутентично тумачење, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 – аутентично тумачење, 68/15 и 87/16) могу завршити студије по започетом студијском програму, условима и правилима студија, најкасније до истека рока који се одређује у двоструком броју школских година потребних за реализацију студијског програма, рачунато од дана почетка студирања тог студијског програма.

Студенти уписани на основне студије и на студије на вишим школама до 10. септембра 2005. године могу завршити те студије по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија, најкасније до краја школске ~~2020/2021.~~ 2021/2022. године, а студенти уписани на интегрисане студије из поља медицинских наука, до краја школске ~~2021/2022.~~ 2022/2023. године.

Студенти уписани на магистарске студије до 10. септембра 2005. године могу завршити те студије по започетом плану и програму, условима и правилима студија, најкасније до краја школске ~~2020/2021.~~ 2021/2022. године.

Кандидати који су пријавили докторску дисертацију до 10. септембра 2005. године, односно студенти који су уписали докторске студије по прописима који су важили до тог датума, могу да стекну научни назив доктора наука, односно да заврше докторске студије по започетом плану и програму, условима и правилима студија, најкасније до краја школске ~~2020/2021.~~ 2021/2022. године.

Студенти из става 1. овог члана имају право да наставе започете студије у складу са одредбама овог закона, на начин и по поступку утврђеним општим актом високошколске установе.

САМОСТАЛНЕ ОДРЕДБЕ ЗАКОНА

ЧЛАН 28.

ПОСТУПАК ИЗБОРА ЧЛАНОВА НАЦИОНАЛНОГ САВЕТА И УПРАВНОГ ОДБОРА НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, СПРОВЕШЋЕ СЕ У РОКУ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ПОСТУПАК ИЗБОРА ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ, ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ ЗА ЖАЛБЕ И ДИРЕКТОРА НАЦИОНАЛНОГ АКРЕДИТАЦИОНОГ ТЕЛА, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, СПРОВЕШЋЕ СЕ У РОКУ ОД ДЕВЕТ МЕСЕЦИ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 29.

НАЦИОНАЛНИ САВЕТ ЋЕ У РОКУ ОД ТРИ МЕСЕЦА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА ДОНЕТИ ПОДЗАКОНСКЕ АКТЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ.

НАЦИОНАЛНИ САВЕТ И НАЦИОНАЛНО АКРЕДИТАЦИОНО ТЕЛО УСАГЛАСИЋЕ СВОЈЕ ОПШТЕ АКТЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ У РОКУ ОД ДВА МЕСЕЦА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 30.

ЗАПОЧЕТИ ПОСТУПЦИ ЗА АКРЕДИТАЦИЈУ ВИСОКОШКОЛСКИХ УСТАНОВА И СТУДИЈСКИХ ПРОГРАМА И ПОСТУПЦИ ЗА СПОЉАШЊУ ПРОВЕРУ КВАЛИТЕТА ВИСОКОШКОЛСКИХ УСТАНОВА, ПРЕМА ПРОПИСИМА КОЈИ СУ ВАЖИЛИ ДО ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА, ОКОНЧАЋЕ СЕ ПО ТИМ ПРОПИСИМА.

ДО УТВРЂИВАЊА ЛИСТЕ РЕЦЕНЗЕНАТА У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, РЕЦЕНЗЕТИ ЋЕ СЕ ИМЕНОВАТИ СА ЛИСТЕ РЕЦЕНЗЕНАТА УТВРЂЕНЕ ПРЕМА ПРОПИСИМА ДО СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

НАЦИОНАЛНИ АКРЕДИТАЦИОНО ТЕЛО ЋЕ РАСПИСАТИ ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА ПОПУЊАВАЊЕ ЛИСТЕ РЕЦЕНЗЕНАТА У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ У РОКУ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 31.

САМОСТАЛНЕ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ УСАГЛАСИЋЕ СВОЈЕ ОПШТЕ АКТЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ У РОКУ ОД ТРИ МЕСЕЦА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ ЋЕ УТВРДИТИ КОЈИ СЕ ИСПИТИ СА ОПШТЕ, СТРУЧНЕ И УМЕТНИЧКЕ МАТУРЕ ВРЕДНУЈУ ПРИЛИКОМ УПИСА НА СТУДИЈЕ И КРИТЕРИЈУМЕ НА ОСНОВУ КОЈИХ СЕ ОБАВЉА КЛАСИФИКАЦИЈА И ИЗБОР КАНДИДАТА ЗА УПИС НА СТУДИЈЕ ДО 31. АВГУСТА 2022. ГОДИНЕ.

ЧЛАН 32.

НАСТАВНИК У ЗВАЊУ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА КОЈИ ЈЕ ИСПУНИО УСЛОВЕ ЗА ПЕНЗИЈУ И КОМЕ ЈЕ ПРОДУЖЕН РАДНИ ОДНОС УГОВОРМ НА ОДРЕЂЕНО ВРЕМЕ СА ВИСОКОШКОЛСКОМ УСТАНОВОМ ПРЕ СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА, КОЈИ ЈЕ ИЗАБРАН У ОРГАНЕ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ И ЊЕНИХ ОРГАНИЗАЦИОНИХ ЈЕДИНИЦА, МОЖЕ ДА ОСТАНЕ НА ТОЈ ДУЖНОСТИ ДО ИСТЕКА МАНДАТНОГ ПЕРИОДА НА КОЈИ ЈЕ ИЗАБРАН НА ТУ ДУЖНОСТ, ОДНОСНО ДО ИСТЕКА УГОВОРА О ПРОДУЖЕЊУ РАДНОГ ОДНОСА.

ЧЛАН 33.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ”.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА

Кључна питања за анализу постојећег стања и правилно дефинисање промена које се предлажу

Закон о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 - др. закон, 73/18, 67/19, 6/20 - др. закони и 11/21 –аутентично тумачење) ступио је на снагу 7. октобра 2017. године.

1. Законом је у између осталог утврђен правни основа за образовање Националног савета за високо образовање (у даљем тексту: Национални савет), ради обезбеђивања развоја и унапређења квалитета високог образовања, чије чланове именује Влада, као и за образовање Националног акредитационог тела, са својством правног лица, ради обављања послова акредитације и провере и обезбеђивања квалитета у високом образовању, Национално акредитационо тело финансира се из прихода од накнада за акредитацију и обезбеђивања квалитета у високом образовању и из других прихода у складу са законом.

Надлежности Националног савета за високо образовање и Националног акредитационог тела преплићу се у делу који се односи на утврђивање стандарда за акредитацију, спољашњу проверу квалитета и за самовредновање високошколских установа и студијских програма, као и у самом поступку акредитације и спољашње провере квалитета високошколских установа и студијских програма, у ком Национално акредитационо тело може донети решења о одбијању захтева за акредитацију и о одузимању акредитације, а против којих незадовољна странка подноси жалбу Националном савету.

Европска асоцијација за обезбеђење квалитета у високом образовању (*European Association for Quality Assurance in Higher Education – ENQA*) која је кровна организација која представља своје чланице на европском и међународном нивоу, посебно у процесима стратешког одлучивања и сарадњи са заинтересованим организацијама и која промовише европску сарадњу у области обезбеђивања квалитета у високом образовању и шири информације, знања и искуства међу својим чланицама и осталим актерима у високом образовању, у циљу развоја и размене добре праксе и подстицања европске димензије обезбеђивања квалитета, Националном акредитационом телу (правном следбенику Комисије за акредитацију и проверу квалитета) није обновила пуноправно чланство у тој европској асоцијацији.

Наиме, Комисија за акредитацију и проверу квалитета која је постала пуноправни члан ENQA 24. јуна 2013. године у фебруару 2018. године изгубила је тај статус и стављена је у статус „под надгледањем” (*under review*), уз могућност да отклони примедбе ENQA у примени Европских стандарда и смерница за осигурање квалитета (*European Standards and Guidelines – ESG*) и обнови пуноправно чланство у тој асоцијацији у року од две године. У том периоду у складу са Законом о високом образовању образовано је Национално акредитационо тело, чије је стручно тело - Комисија за акредитацију и проверу квалитета, започела са радом крајем августа 2018. године. У наредном периоду од годину дана отклоњене су примедбе ENQA у вези са поступком акредитације и обезбеђивања квалитета, обезбеђена је организациона и финансијска самосталност Националног акредитационог тела, отклоњен је највећи део примедби које су се односиле на неиспуњавање или делимично испуњавање

стандарда, што се види из извештаја и оцене рецензентске комисије ENQA која је била у спољашњој провери Националног акредитационог тела у октобру 2019. године. Рецензентска комисија ENQA је закључила и дала препоруке за предузимање одговарајућих активности којима се обезбеђује успостављање јасних односа између Националног акредитационог тела и Националног савета, а у сврху обезбеђивања оперативне независности Националног акредитационог тела, посебно ако се има у виду да према важећим прописима (Закон о високом образовању) Национални савет истовремено има надлежности у области утврђивања стандарда квалитета у високом образовању и одлучивања о акредитацији и спољашњој провери квалитета високошколских установа и студијских програма у оквиру жалбеног поступка.

2. У процесу примене Закона уочени су одређени проблеми на релацији усклађивања законских прописа са потребом дефинисања оквира теолошког академског образовања у Републици Србији усклађеног са посебностима тог образовања. Особености који произлазе из циљева и природе теолошког образовања упућују на потребу прописивања додатних услова који се односе на прибављање сагласности органа цркве, односно верске заједнице у односу на лица која врше службу учења на високошколској установи, као и сагласности за упис на академски студијски програм из области теологије, а ради очувања идентитета духовних вредности које су основ идентитета цркве, односно верске заједнице чија теологија је предмет изучавања.

У досадашњем раду Православно богословског факултета (у даљем тексту: Факултет) у саставу Универзитета у Београду (у даљем тексту: Универзитет) уочени су одређени проблеми на релацији Универзитета и Факултета када је у питању избор наставника и престанак радног односа наставника на Факултету, а с обзиром на особености Факултета с једне стране и интегративну функцију Универзитета у односу на своје чланице, са друге стране. Факултет је исказао потребу за допуном оних законских одредби које се односе на избор у звања и заснивање радног односа наставника у високошколској установи које остварују академске студијске програме у области теологије једне од традиционалних цркава и верских заједница и за уређивањем положаја тих високошколских установа у складу са специфичностима везаним за сврху и природу теолошког образовања, што је у потпуности подржано од стране Српске православне цркве, Исламске заједнице Србије и Савеза јеврејских општина Србије.

Закон већ садржи одредбе којим се уређује положај високошколских установа које изводе студије за потребе војног, полицијског и високог образовања у области националне безбедности уз уважавање њихових специфичности.

Такође, законодавства других упоредивих земаља, попут Хрватске (Закон о знанственој дјелатности и високом образовању (Народне новине, бр. 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07 - OUSRH, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14 - O, RUSRH и 60/15 - OUSRH) садрже одредбе које се односе на посебно уређивање положаја и деловања теолошких факултета у саставу државних универзитета.

С обзиром на наведено у Предлог закона су унете одредбе о сагласности за службу учења надлежног органа цркве или верске заједнице, која представља обавезан услов за избор и заснивање радног односа наставника и на тај начин је одговорено на исказану потребу традиционалних цркава, односно верских заједница да у случају утврђивања активности,

ставова или понашања које је у супротности са уверењима које црква, односно верска заједница проповеда, или са њеним учењем, као и активности која подрива њен углед, може бути ускраћена сагласност за службу учења.

3. Један број студената уписаних на студије према прописима који су важили до 10. септембра 2005. године, а који до краја школске 2019/2020. годину нису успели да заврше студије по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија. Прелазак на нове студијске програме подразумевао би знатно повећање обима обавеза у односу на преостале обавезе, као и пропорционално повећање трошкова студија. С обзиром да је реч о студентима који су махом пред завршетком студија, оправдано је прописати нове рокове за завршетак тих студија по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија.

Проблеми које закон треба да реши и циљеви који се постижу доношењем закона:

1. Доношењем Закона о изменама и допунама Закона о високом образовању успостаља се одговарајући правни оквир и потребни услови да Национално акредитационо тело у потпуности испуни Европске стандарде и смернице за осигурање квалитета у високом образовању (ESG) у погледу независности у поступању и у доношењу коначних одлука о провери квалитета у високом образовању и поново стекне статус пуноправне чланице у оквиру Европске асоцијације за обезбеђење квалитета у високом образовању (ENQA), а што је од значаја за позиционирање Републике Србије у европском и међународном простору високог образовања.

Утицај предложених промена Закона на реализацију наведеног циља (стицање пуноправног чланства Националног акредитационог тела у Европске асоцијације за обезбеђење квалитета у високом образовању (ENQA)) биће процењен на основу статуса који ће Национално акредитационо тело у наредном периоду остварити у оквиру Европске асоцијације за обезбеђење квалитета у високом образовању и на основу показатеља ефикасности у раду у околностима обједињавања управног поступка у оквиру Националног акредитационог тела с обзиром на успостављени жалбени орган у оквиру акредитационог тела.

2. Уваживши посебан положај високошколских установа које остварују студијске програме за потребе полицијског и војног образовања, као и образовања за потребе националне безбедности, Закон о високом образовању већ саржи одредбе о посебном регулисања високог образовања у тим областима.

С обзиром на циљеве и природу теолошког образовања и ради очувања идентитета духовних и моралних вредности и аутентичности теолошког учења и суштине његове образовне улоге, потребно је установити додатни услов за обављање послова наставника и сарадника високошколске установе која изводи академске студијске програме из области теологије, као и за упис и стицање и одржавање статуса студента на тим студијама, и то у виду прибављене сагласности одговарајућег органа цркве, односно верске заједнице чија теологија је предмет изучавања на академским студијама које изводе те високошколске установе.

Доношењем Закона о изменама и допунама Закона о високом образовању нормативно се уређује специфичан положај високошколских установа које остварују студијске програме из области теологије.

3. Такође, доношењем Закона о изменама и допунама Закона о високом образовању утврђује се правни основ за продужавање рокова за завршетак студија по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија оним студентима који су започели студирање према прописима који су важили до 10. септембра 2005. године, а који до краја школске 2019/2020. годину нису успели да заврше студије по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија.

У сврху дефинисања циља који се желе постићи предложеним изменама о продужетку рока за завршетак студија студената који су уписани на основне студије до 10. септембра 2005. године, а који у току школске 2020/2021. године нису завршили студије. прикупљени су подаци о броју тих студената од високошколских установа. Број студената који нису завршили започете основне, магистарске и докторске студије је 125.168, од чега је највећи број оних који су уписали основне студије. Након истека школске 2021/2022., односно школске 2022/2023. године, за колико се продужава рок за завршетак студија и утврђивања броја студената који нису завршили студије ни у продуженом року за завршетак истих, процениће се утицај предложених промена Закона и утврдити успешност постизања дефинисаног циља путем утврђивања броја студената који су у том року завршили студије према започетом програму, условима и правилима студија.

Кључна питања за утврђивање циљева

С обзиром да је Закон о високом образовању на снази од октобра 2017. године током његове примене уочена су кључна питања везана за утврђивање циљева измена и допуна тог закона, и то:

- како постићи бољу препознатљивост националног система високог образовања у међународном и европском простору високог образовања путем обезбеђивања потребних услова за добијање пуноправног чланства Националног акредитационог тела у Европској асоцијације за обезбеђење квалитета у високом образовању (ENQA),
- како на бољи начин ускладити надлежности Националног савета за високо образовање и Националног акредитационог тела у областима утврђивања и примене стандарда квалитета високог образовања,
- како одговорити на потребу високошколских установа које остварују студијске програме из области теологије за утврђивањем додатних услова за избор и заснивање радног односа наставника, имајући у виду особености тих високошколских установа у систему високог образовања и циљева високог образовања у тим образовним областима,
- како омогућити студентима уписаним на основне студије до 10. септембра 2005. године да заврше те студије по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија.

Кључна питања за идентификовање опција јавних политика

У току анализе разматрано је неколико могућности:

- status quo - немењање важећег Закона о високом образовању,
- доношење новог закона који би у потпуности регулисао област високог образовања,
- измене односно допуне Закона о високом образовању којим би се извршила корекција закона ради решавања уочених проблема у области високог образовања.

Опција status quo неодржива је из разлога што без промене прописа није могуће решити уочене потребе и проблеме.

Опција доношења новог закона није одговарајућа, с обзиром да је у већој мери област високог образовања регулисана на начин који не изазива проблеме у примени, те је целисходније уместо доношења новог закона, утврдити и донети закон о његовим изменама и допунама.

Кључна питања за анализу финансијских ефеката

За спровођење закона нису потребна додатна средства осим средстава обезбеђених Законом о буџету Републике Србије за 2021. годину („Службени гласник РС”, бр. 149/20 и 40/21) и у оквиру усвојених лимита за 2022. и 2023. годину, с обзиром да се рад Националног акредитационог тела и његових тела, па и Комисије за акредитацију (чији се састав проширује за још два члана) и новоуспостављеног жалбеног органа финансира се из прихода остварених од накнада за акредитацију и проверу квалитета високошколских установа.

Кључна питања за анализу економских ефеката

Доношење предложених измена и допуна Закона о високом образовању имаће посредне позитивне економске ефекте с обзиром на очекивано унапређење обезбеђења квалитета у високом образовању као целине, тако и оног његовог дела које се финансира из буџета Републике Србије.

Очекује се и повећање квалитета студијских програма у смислу њиховог прилагођавања технолошким изазовима, новим научним сазнањима и актуелним потребама тржишта рада.

Кључна питања за анализу ефеката на друштво

С обзиром да је Закон о високом образовању системски пропис за област високог образовања, побољшање тог закона кроз његове измене и допуне има позитивне ефекте на ширу друштвену заједницу (студенте, запослене у високом образовању, јавни сектор и привредне чиниоце).

Кључна питања за анализу управљачких ефеката

- 1) Да ли се изабраном опцијом уводе организационе, управљачке или институционалне промене и које су то промене?

Измене и допуне Закона о високом образовању доводе до организационих, управљачких или институционалних промена и то тако што ће се на други начин бирати чланови Националног савета за високо образовање и Управног одбора Националног акредитационог тела, као и

чланова Комисије за акредитацију, залбеног органа у поступку акредитације високошколских установа и студијских програма и директора Националног акредитационог тела.

- 2) Да ли постојећа јавна управа има капацитет за спровођење изабране опције (укључујући и квалитет и квантитет расположивих капацитета) и да ли је потребно предузети одређене мере за побољшање тих капацитета?

Предложене измене и допуне закона не захтевају побољшање капацитета за спровођење изабране опције.

- 3) Да ли је за реализацију изабране опције било потребно извршити реструктурирање постојећег државног органа, односно другог субјекта јавног сектора (нпр. проширење, укидање, промене функција/хијерархије, унапређење техничких и људских капацитета и сл.) и у којем временском периоду је то потребно спровести?

Предложене измене и допуне закона не захтевају реструктурирање постојећег државног органа, односно другог субјекта јавног сектора (нпр. проширење, укидање, промене функција/хијерархије, унапређење техничких и људских капацитета и сл.) и у којем временском периоду је то потребно спровести?

- 4) Које додатне мере треба спровести и колико времена ће бити потребно да се спроведе изабрана опција и обезбеди њено касније доследно спровођење, односно њена одрживост?

Нема потребе за спровођењем додатних мера за спровођење предложених измена и допуна закона.

Кључна питања за анализу ризика

У вези са ризицима спровођења изабране опције потребно је одговорити на питања:

- 1) Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђена подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група? Да ли је спровођење изабране опције приоритет за доносиоце одлука у наредном периоду (Народну скупштину, Владу, државне органе и слично)?

За спровођење измена и допуна Закона о високом образовању обезбеђена је подршка свих кључних заинтересованих страна и циљних група.

- 2) Да ли су обезбеђена финансијска средства за спровођење изабране опције? Да ли је за спровођење изабране опције обезбеђено довољно времена за спровођење поступка јавне набавке уколико је она потребна?

За спровођење предметног акта није потребно обезбедити додатна финансијска средства нити је потребно спровођење поступка јавне набавке.

3) Да ли постоји још неки ризик за спровођење изабране опције?

С обзиром на резултате јавне расправе о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о високом образовању, у којој су учествовали представници: академске, научне, медијске и остале заинтересоване јавности и на то да се за период у трајању од 2021. до 2023. године може очекивати обезбеђеност потребних финансијских средстава на нивоу лимита утврђених у буџету за 2021. годину, не постоји ризик за спровођење изабране опције.

ИНФОРМАЦИЈА О СПРОВЕДЕНИМ КОНСУЛТАЦИЈАМА У ТОКУ ИЗРАДЕ
ПРЕДЛОГА/ НАЦРТА ПРОПИСА

1) Да ли су у току израде предлога/нацрта прописа спроведене консултације са циљним групама и заинтересованим странама* (ако нису спроведене потребно је навести разлог)?

Да

2) У ком временском периоду су спроведене консултације?

Новембар 2020. године – мај 2021. године

3) Које методе/технике консултација су коришћене (фокус група, округли сто, полуструктурирани интервју, панел, анкета, прикупљање писаних коментара, итд.)?

Прикупљање писаних коментара, панел и разговори са представницима релевантних институција.

4) Ко су били учесници консултативног процеса?

НАТ, НСВО, КОНУС, СКОНУС, КАССС, СКАССС, Универзитет у Београду

5) Које примедбе, сугестије и коментари упућени током спровођења процеса консултација су прихваћени и уврштени текст у предлога/нацрта прописа?*

Прихваћене су сугестије и примедбе у вези са статусом Националног тела за акредитацију и проверу квалитета у високом образовању, избором чланова Управног одбора овог тела, примедбе у вези са вредновањем опште, стручне и уметничке матуре, формирањем Комисије за одлучивање по жалбама НАТ-а и дефинисањем поступка за одлучивање по жалби на решење Комисије за акредитацију о одбијању захтева за акредитацију, затим положајем наставника у високошколским установама које остварују академске студијске програме у области теологије једне од традиционалних цркава и верских заједница и примедбе у вези са продужавањем рокова за завршетак студија.

6) Које примедбе, сугестије и коментари упућени током спровођења процеса консултација нису уважени и који су разлози за њихово неприхватање?*

Све примедбе, сугестије и коментари су уважени.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**1. Овлашћени предлагач прописа: Влада**

Обрађивач: Министарство просвете, науке и технолошког развоја

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о високом образовању

Draft Law on Amendments on the Law on Higher Education

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):**а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,**

нема

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

нема

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

нема

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

нема

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

нема

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

нема

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

/

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

/

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

/

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

/

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

/

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

не

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

не

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

не